

ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (viies koda laiendatud koosseisus)

19. september 2006*

Kohtuasjas T-166/01,

Lucchini SpA, asukoht Brescia (Itaalia), esindajad: advokaat G. Vezzoli ja advokaat G. Belotti,

hageja,

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: V. Kreuschitz ja V. Di Bucci, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja,

mille esemeks on komisjoni 21. detsembri 2000. aasta otsuse 2001/466/ESTÜ artikli 1 tühistamine osas, milles sellega tunnistatakse ühisturuga kokkusobimatuks Itaalia poolt terasetööstusettevõtjale Lucchini SpA antav riigiabi summas 13,5 miljardit Itaalia liiri (6,98 miljonit eurot) (EÜT 2001, L 163, lk 24).

* Kohtumenetluse keel: itaalia.

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS
(viies koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: koja esimees P. Lindh ning kohtunikud R. García-Valdecasas ja J. D. Cooke,

kohtusekretär: vanemametnik J. Palacio González,

arvestades kirjalikus menetluses ja 18. märtsi 2004. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

¹ ST artikkel 4 sätestab:

„Sõe ja terase ühisturuga on kokkusobimatud ja ühenduse piires käesoleva lepinguga ettenähtud tingimustel kaotatud ja keelatud:

[...]

- c) riikide antavad subsiidiumid või abi või nende määratavad erimaksud mis tahes vormis;

[...]"

A — *Teraseabikoodeks*

- ² Terasesektori ümberstruktureerimise vajadustest lähtuvalt seadis Euroopa Ühenduste Komisjon ESTÜ asutamislepingu artiklile 95 tuginedes alates 1980. aastate algusest sisse ühenduse korra, mis lubas teatud piiratud juhtudel anda terasetööstusele riigiabi. Terasetööstuse konjunktuuriprobleemide lahendamiseks on seda korda järk-järgult muudetud. Sel eesmärgil vastuvõetud järjestikuseid otsuseid tähistatakse ühiselt nimetusega „teraseabikoodeksid“.
- ³ Komisjoni 18. detsembri 1996. aasta otsus nr 2496/96/ESTÜ, ühenduse eeskirjad terasetööstusele antava riigiabi kohta (EÜT L 338, lk 42; edaspidi „koodeks“), on kuues terasetööstuse abikoodeks, mida kohaldata 1. jaanuarist 1997 kuni 22. juulini 2002. Koodeksis on määratletud tingimused, mille korral võib liikmesriigi poolt, piirkondliku või territoriaalsete üksuste või riigi vahenditest finantseeritud abi terasetööstusele pidada ühisturu toimimisega kokkusobivaks.

4 Abikoodeksi artikkel 1 sätestab:

„1. Liikmesriigi [...] poolt [...] terasetööstusele [...] antav abi [...] on käsitletav ühenduse abina, mis seetõttu on ühisturuga kokkusobiv vaid juhul, kui vastab artiklites 2–5 sätestatud tingimustele.

[...]

3. Käesolevas otsuses käsitletud abi võib osutada ainult artiklis 6 sätestatud korras [...]”

5 Abikoodeksi artikkel 3 pealkirjaga „Keskkonnakaitseks mõeldud abi” sätestab:

„Keskkonnakaitselisel eesmärgil antavat abi võib pidada ühisturuga kokkusobivaks tingimusel, et on kinni peetud keskkonnakaitse eesmärgil antavat riigiabi käsitlevates ühenduse suunistes kehtestatud eeskirjadest, mis on ära toodud 10. märtsi 1994. aasta EÜT C-seeria numbris 72, kooskõlas ESTÜ terasesektoris kohaldamise kriteeriumidega, mis on määratletud käesoleva otsuse lisas.”

- 6 Abikoodeksi artikli 6 pealkirjaga „Menetus” lõigetes 1 ja 2 on öeldud, et kõigist abikavadest või riigi vahendite terasetööstusettevõtjatele eraldamise projektidest tuleb teatada komisjonile, kes hindab nende kokkusobivust ühisturuga. Sama artikli lõike 4 kohaselt võib kavandatud meetmeid ellu rakendada ainult komisjoni nõusolekul ja tema poolt määratud tingimustel.
- 7 Abikoodeksi artikli 6 lõikes 5 on sätestatud:

„Kui komisjon leiab, et teatud rahastamismeede on käsitletav riigiabina artikli 1 tähenduses, või kui ta kahtleb teatud abi vastavuses käesoleva otsuse sätetele, teatab ta sellest asjassepuutuvale liikmesriigile ja teeb asjaomastele pooltele ning teistele liikmesriikidele ettepaneku esitada oma märkused. Kui komisjon pärast märkuste saamist, olles andnud asjaomasele liikmesriigile võimaluse neile vastamiseks, sedastab, et kõnealune meede kujutab endast käesoleva otsuse sätetele mittevastavat abi, võtab ta vastu otsuse hiljemalt kolme kuu jooksul pärast soovitud meetme hindamiseks vajaliku teabe saamist. Kui liikmesriik nimetatud otsust ei järgi, kohaldatakse asutamislepingu artikli 88 sätteid.”

B — Keskkonnaabi suunised

- 8 Keskkonnakaitsele antavat riigiabi käsitlevate ühenduse suuniste („Ühenduse suunised keskkonnakaitsele antava riigiabi kohta”, EÜT 1994, C 72, lk 3; edaspidi „suunised”), mida kohaldatakse ST asutamislepingule, punktis 3 on täpsustatud need tingimused, millele teatud ettevõtjatele antav riiklik finantsabi peab tulenevalt keskkonnakaitsealistest kaalutlustest vastama, et seda võidakse lubada.”

- 9 Suuniste punkt 3.2 käsitleb investeringutele antavat abi. Alapunktis 3.2.1 on märgitud:

„Rajatistele ja sisseseadele antav investeerimisabi [...], mis on mõeldud saaste vähendamiseks või likvideerimiseks või tootmismeetodite kohandamiseks keskkonnakaitselistest eesmärkidest lähtudes, võib lubada käesolevate suunistega kehtestatud ulatuses. Lubatud kulud peavad rangelt piirduma keskkonnakaitseliste eesmärkide saavutamiseks vajalike täiendavate investeerimiskuludega. Lubatud ei ole üldised investeerimiskulud, mis ei ole seotud keskkonnakaitsesega. Uute või asendusinvesteringute korral ei ole lubatud arvestada baasinvesteringuid, mis on mõeldud üksnes tootmisvõime loomiseks või asendamiseks, ilma, et sellega aidataks kaasa keskkonnakaitsesele. Juhul kui olemasolevasse tehasesse keskkonnakaitselistel eesmärkidel investeerimisega kaasneb selle tehase tootmismahu tõus, peavad lubatud kulud olema proportsionaalsed tehase esialgse tootmisvõimega. Igal juhul ei ole suunistega hõlmatud abi, mis on pealtnäha suunatud keskkonnakaitseliste meetmete jaoks, kuid on mõeldud tegelikult üldinvesteringuteks. [...]”

- 10 Suuniste punktis 3.2.3 on täpsustatud, et keskkonnakaitselist investeerimisabi võib anda juhul, kui see ei ületa teatud määra. Eristatud on esiteks (punkt 3.2.3.A) abi, mis on mõeldud ettevõtjatele uute kohustuslike eeskirjadega kohanemiseks, teiseks (punkt 3.2.3.B) abi, mille eesmärk on ärgitada ettevõtjaid võtma kohustuslike eeskirjadega ettenähtust rangemaid meetmeid, ning kolmandaks (punkt 3.2.3.C) abi kohustuslike eeskirjade puudumisel.
- 11 Esimesel juhul (juhtum A) võib investeerimisabi, mis on mõeldud uute kohustuslike eeskirjade täitmiseks või selleks, et täita muid uusi õiguslikke kohustusi, mille puhul on uute nõuete täitmiseks vajalik rajatiste ja sisseseade kohandamine, anda kuni 15% ulatuses lubatud kulude kogusummast. Sellist abi võib anda üksnes neile rajatistele,

mis on uute kohustuslike eeskirjade jõustumise hetkeks töötanud vähemalt kaks aastat. Lisaks on märgitud, et ettevõtjatele, kes on otsustanud üle kahe aasta töötanud rajatiste kohandamise asemel rajada nende asemele uued uutele eeskirjadele vastavad rajatised, võib anda abi ulatuses, mis vastab investeerimiskuludele, mis ei ületa kulusid, mida oleks kaasa toonud varasemate rajatiste kohandamine.

- 12 Teisel juhul (juhtum B) võib investeerimisabi, mis võimaldab saavutada kohustuslike normidega ettenähtust märgatavalt kõrgema keskkonnakaitse taseme, lubada kuni 30% ulatuses lubatud investeerimiskulude kogusummast. On täpsustatud, et „nende eeskirjadega ettenähtust kõrgema taseme saavutamiseks antava abi määr peab olema proportsionaalne seeläbi saavutatud keskkonnaseisundi paranemise ning sellele tasemele jõudmiseks vajalike investeeringutega” ning et „juhul, kui kava näeb ette üheaegselt nii eeskirjadega kohandumise kui ka nendest kõrgema kaitstuse taseme saavutamise, tuleb kummalegi neist kategooriatest vastavaid lubatud kulusid vaadelda eraldi ning pidada kinni vastavast piirmäärast”.
- 13 Kolmandal juhul (juhtum C) võib investeeringutele anda abi samasuguses määras ja samadel tingimustel kui teise juhtumi korral.

C — Koodeksi lisa

- 14 Koodeksi lisa pealkirjaga „Terasetööstusele [...] suuniste kohaldamise kriteeriumid” sissejuhatuses on täpsustatud, et komisjon kehtestab keskkonnakaitselistel eesmär-

kidel antava riigiabi andmisel kõik vajalikud tingimused ja tagatised, et vältida keskkonnakaitse sildi all üldinvesteeringute suunamist uutele tehastele ja uuele sisseseadele.

- 15 Lisa jaguneb kaheks osaks. Esimese osa pealkirjaga „Abi, mis peaks võimaldama ettevõtjatel olemasolevaid rajatise paremini uute kohustuslike eeskirjadega kohandada” punkt b sätestab:

„Ettevõtjad, kes on otsustanud üle kahe aasta töötanud rajatiste või sisseseade kohandamise asemel rajada nende asemele pigem uued uutele eeskirjadele vastavad rajatised, peavad täitma järgmisi tingimusi:

[...]

- ii) Komisjon analüüsib rajatiste või sisseseade asendamise otsuse majanduslikku ja ökoloogilist tausta. Põhimõtteliselt ei ole abi ette nähtud juhul, kui on otsustatud teha selliseid uusi investeeringuid, mis oleksid majanduslikel põhjustel või rajatiste või sisseseade vananemise tõttu niigi igal juhul vajalikud olnud. Abi saamiseks peab olemasolevate rajatiste eeldatav kasutusaeg olema veel piisavalt pikk (vähemalt 25%).”

16 Teine osa pealkirjaga „Abi, mis peaks julgustama ettevõtjaid andma keskkonnakaitseks olulise panuse” näeb ette:

- „a) Ettevõtjate puhul, kes on otsustanud rakendada kohustuslikest eeskirjadest rangemaid eeskirju, on investor kohustatud järgima nii punkti b alapunkti ii sätteid kui ka tõendama, et ta on selgesõnaliselt otsustanud selliste rangemate eeskirjade kasuks, mis nõuavad täiendavaid investeeringuid, st et tal oleks olnud võimalik valida ka vähem kulukas variant, mis vastanuks uutele keskkonnakaitsealastele eeskirjadele. Nii või teisiti võib suurim võimalik abisumma olla mõeldud vaid keskkonnakaitse tõhustamiseks. Sellest tuleb maha arvata igasugune kasu, mis on saadud tänu keskkonnakaitse märkimisväärselt kõrgema taseme tõttu langenud tootmiskuludele.

- b) Ettevõtjate puhul, kes annavad omapoolse märkimisväärse panuse keskkonnakaitse tõhustamiseks, peab olema täidetud [esimese osa] punkti b alapunktis ii toodud tingimus ning maha tuleb arvata igasugune kasu, mis on saadud tänu sellele panusele langenud tootmiskuludele.

- c) Lisaks eespool nimetatud kriteeriumidele tuleb ainuüksi keskkonnakaitseks suunatud investeeringute puhul uurida, kas need vastavad suunistes sätestatud tingimustele [...]”.

Hagi aluseks olevad asjaolud

17 Hageja Lucchini SpA on terasetööstusettevõtja, kes toodab ESTÜ asutamislepingu I lisas nimetatud tooteid.

A — *Tootlike investeeringutega seotud avaldused*

- 18 Kooskõlas komisjoni 15. oktoobri 1991. aasta otsusega nr 3010/91/ESTÜ teabe kohta, mida terasetööstusettevõtjad on kohustatud esitama nende poolt tehtud investeeringute kohta (EÜT L 286, lk 20), esitasid Itaalia ametiasutused 10. detsembril 1997 komisjonile kaks avaldust, mis puudutasid Lucchini Piombino tehast hõlmavaid investeerimiskavasid. Itaalia ametiasutuste 18. juuli 2000. aasta kirja kohaselt puudutasid need avaldused esiteks kõrgsulatusahju väljavahetamist ühes toormalmitehases (vaidlustatud otsuse punkt 10) ning teiseks terasetehase konverterite väljavahetamist uute vastu.

B — *Keskkonnaalaseid investeerimiskavasid puudutavad teatised*

- 19 Itaalia ametiasutused teatasid koodeksi artikli 3 alusel oma 16. märtsi 1999. aasta kirjaga komisjonile Lucchinile Piombino tehasesse tehtavateks investeeringuteks kavandatud keskkonnakaitselistel eesmärkidel antava abi esimesest kavast (edaspidi „esimene abikava”). Teatatud investeeringud puudutasid keskkonnakaitseliseid meetmeid, mis seisnesid koksitahase, kõrgahju ja terasetehase keskkonnakaitselise sisseseade väljavahetamises või täiendamises, ning puudutasid eelkõige terasetehase konverterite suitsu ärajuhtimise seadmeid.
- 20 Komisjon taotles 19. aprilli 1999. aasta kirjaga selle projekti kohta täiendavat teavet. Esmalt oli kirjas ära toodud koodeksi lisa esimese osa punkti b alapunkti ii sätete sisu, mille kohaselt ei anta abi juhul, kui terasetööstuse sektori keskkonnakaitseliste investeeringute põhjused on majanduslikud või põhjuseks on olemasolevate tehaste vananemine või amortiseerumine, juhul kui rajatise eeldatav kasutusaeg on alla 25%. Et jõuda selgusele, kas teatatud investeeringute puhul on eespool viidatud tingimus

täidetud, paluti selles kirjas Itaalia ametiasutustel esitada väljavahetatavate keskkonkakaitsete seadmete eeldatava kasutusaja kohta sõltumatu ekspertiis. Kirjas nõuti Itaalia ametiasutustelt ka teavet olemasolevate tehaste tekitatud ning teatatud finantsabi tulemusena plaanitud tehaste tekitatud keskkonnasaaste taseme ning kehtivate eeskirjadega kooskõlas oleva saastetaseme kohta.

- 21 Itaalia ametiasutused vastasid komisjoni teabenõudele 29. novembri 1999. aasta kirjaga. Esiteks saatsid nad 30. septembrist 1999 pärineva eksperthinnangu (edaspidi „eksperthinnang”), millest nähtub, et väljavahetatavate tehaste eeldatav kasutusaeg oli vähemalt 25%. Teiseks tutvustasid Itaalia ametiasutused esimest abikava, kuhu olid tehtud mõningad muudatused ning mille lisas olid ära toodud ka võrdlevad tabelid, mis sisaldasid komisjoni poolt nõutud saastetasemeid puudutavaid andmeid (saastetase nii enne kui pärast finantsabi andmist ning kohustuslikes eeskirjades ettenähtud tase) igat tüüpi investeeringute osas koksitahase, kõrgahju ja terasetahase jaoks.
- 22 Itaalia ametiasutused teatasid koodeksi artikli 3 alusel 29. novembri 1999. aasta eraldi kirjaga komisjonile Lucchinile Piombino tehasesse tehtavateks investeeringuteks kavandatud keskkonkakaitsetel eesmärkidel antava abi teisest kavast (edaspidi „teine abikava”). Teatatud investeeringud puudutasid koksitahases ning veevarustus- ja kanalisatsioonisüsteemis kohaldatavaid täiendavaid keskkonkakaitsealaseid meetmeid, et heitmeid veelgi vähendada.
- 23 Komisjon nõudis kahe kirjaga 17. jaanuarist 2000 täiendavat teavet nimetatud kahes teatatud abikavas viidatud investeeringute kohta. Esimese abikava osas palus ta Itaalia ametiasutustel selgitada, kuidas on omavahel seotud selles kavast teatatud

keskkonnakaitsetelised investeeringud ning kõrgahju ja terasetehast puudutavad tootlikud investeeringud, millest teatati 1997. aasta detsembris esitatud avalduses. Peale selle palus komisjon, et täpsustataks terasetehasele antava finantsabiga seonduvat energiakokkuhoidu käsitlevat hinnangut. Teise abikava osas palus komisjon Itaalia ametiasutustel esitada täpsustusi koksitehase ning veevarustus- ja kanalisatsioonisüsteemiga seotud investeeringute kohta ning seda osas, mis puudutab varasemaid keskkonnasaaste tasemeid ning saastetasemeid, milleni peaks jõutama tänu kavandatud finantsabile, võrreldes õigusaktides sätestatuga.

- 24 Itaalia ametiasutused vastasid komisjoni taotlustele kahe teatatud abikava osas kahe 15. veebruarist 2000 pärineva kirjaga, milles edastasid nõutud teabe ning tabelid, milles oli ära toodud erinevaid keskkonnasaaste tasemeid puudutavad andmed.

C — Koodeksi artikli 6 lõikes 5 ettenähtud uurimismenetluse algatamise otsus ja Itaalia ametiasutuste märkused

- 25 Komisjon teatas 26. aprilli 2000. aasta kirjaga Itaalia ametiasutustele otsusest algatada koodeksi artikli 6 lõikes 5 ettenähtud menetlus kahe teatatud abikava osas, mis käsitlevad Lucchinile mõeldud abi kogusummas 13,5 miljardit Itaalia liiri (ITL) (10,7 miljardit Itaalia liiri esimese ning 2,8 miljardit Itaalia liiri teise abikava alusel) Piombino tehasesse tehtavateks 190,9 miljardi Itaalia liirise kogumaksumusega investeeringuteks (152,5 miljardit Itaalia liiri esimese ning 38,4 Itaalia liiri teise abikava alusel). Uurimismenetluse algatamise otsus avaldati 1. juulil 2000 (EÜT C 184, lk 2; edaspidi „algatamisotsus”).

- 26 Sellest otsusest nähtub eelkõige, et esialgse teabe esialgse uurimise põhjal võis järeldada, et investeringute tegemise põhjused olid eelkõige majanduslikud; et kuigi teatatud investeringud ei olnud otseselt uue tootmisvarustusega seotud, olid need vajalikud tootmisrajatiste kaasajastamise ja laiendamise tagamiseks või selleks, et võimaldada töötada uue tootmisvõimsusega, ning et Itaalia ametiasutused ei ole tõendanud, et investeringud tehti keskkonnakaitselistel, mitte majanduslikel põhjustel. Algamisotsuses rõhutati ka seda, et Itaalia ametiasutused ei ole tõendanud, et investor oleks sisseseade või rajatiste väljavahetamisel selgelt otsustanud selliste rangemate eeskirjade kasuks, mis nõuavad täiendavaid investeringuid, mis muu hulgas näitab, et tal oleks olnud võimalik valida ka eeskirjadele vastav vähem kulukam variant.
- 27 Lisaks nähtub menetluse algatamise otsusest ka see, et ei olnud kindel, et kõik teatatud investeringud tootmist ei mõjuta.
- 28 Itaalia ametiasutused vastasid komisjoni poolt algatamisotsuses väljendatud etteheidetele 18. juuli 2000. aasta kirjaga, kinnitades veel kord, et teatatud investeringud on tehtud ainuüksi keskkonnakaitselistel, mitte aga majanduslikel või tootmisest lähtuvatel põhjustel.

D — *Vaidlustatud otsus*

- 29 Komisjon võttis 21. detsembril 2000. vastu otsuse 2001/466/ESTÜ, mis puudutas Itaalia poolt terasetööstusettevõtjatele Lucchini SpA ja Siderpotenza SpA kavandatud riigiabi (EÜT 2001, L 163, lk 24; edaspidi „vaidlustatud otsus”).

30 Komisjon leiab abile koodeksi artikli 3 ning selles artiklis viidatud sätete, st koodeksi lisa ja suuniste (vt vaidlustatud otsuse 22.–24. põhjendus) alusel antud hinnangu kokkuvõttes, et esiteks „Lucchinile [...] koksitsehase, terasetehase ja kõrgahju jaoks antav teatatud abi kogusummas 13,5 miljardit Itaalia liiri ei ole keskkonnaabina abikõlblik, kuna Itaalia ametiasutused ei ole tõendanud, et investeeringute põhjused ei olnud majanduslikud”. Teiseks leiab komisjon, et „üksikasjalike kriteeriumide alusel läbi viidud uurimise kohaselt ei vasta teatatud abimeetmed nende suhtes kehtivatele tingimustele.” Eelkõige aga „teatatud kulutused ei hõlma mitte üksnes keskkonnakaitse tõhustamiseks vajalikke lisakulutusi, kõik kulutused ei ole maha arvatud ning teatud juhtudel ei võimalda saastetaseme vähenemise määr pidada seda tõhustamist „märkimisväärseks”” (vaidlustatud otsuse 39. põhjendus).

31 Selle tulemusena on vaidlustatud otsuse artiklis 1 sätestatud:

„Itaalia poolt Lucchinile [...] kavandatud riigiabi summas 13,5 miljardit Itaalia liiri (6,98 miljonit eurot) [...] on ühisturuga kokkusobimatu.

Järelikult ei ole sellise abi andmine lubatud.”

Menetlus ja poolte nõuded

32 Hageja esitas käesoleva menetluse algatamiseks hagiavalduse, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 23. juulil 2001.

- 33 Hageja palus Esimese Astme Kohtul uurimistoiminguna Euroopa Kohtu ESTÜ põhikirja artikli 23 alusel määrata, et komisjon esitaks haldustoimiku, eelkõige selles sisalduvad dokumendid ja tehnilise teabe, mille alusel komisjon järeldas, et teatatud investeringutel puudub keskkonnakaitseline iseloom. Komisjon edastas toimiku Esimese Astme Kohtule, paludes, et seda ei lisataks kohtuasja toimikusse ega saadetaks hagejale, ning esitas taotluse toimiku käsitlemiseks konfidentsiaalsena.
- 34 Komisjoni ja Esimese Astme Kohtu vahelise kirjavahetuse tulemusena teatas komisjon 14. novembri 2002. aasta kirjaga Esimese Astme Kohtule, et haldustoimik ei sisalda muud teavet ega tehnilisi aruandeid peale nende, mida Itaalia ametiasutused olid juba varem esitanud ning mille hageja oli hagiavalduse lisas ära toonud.
- 35 Hageja võttis 7. veebruari 2003. aasta kirjas tagasi haldustoimikule juurdepääsu saamiseks esitatud taotluse.
- 36 Esimese Astme Kohus (viies koda laiendatud koosseisus) otsustas pärast ettekandja-kohtuniku ärakuulamist avada suulise menetluse.
- 37 Poolte suulised avaldused ning vastused Esimese Astme Kohtu viienda laiendatud koja, koosseisus: koja esimees P. Lindh ning kohtunikud R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, P. Mengozzi ja M. E. Martins Ribeiro, esitatud küsimustele kuulati ära 18. märtsi 2004. aasta kohtuistungil.

38 Hageja palub Esimese Astme Kohtul:

- tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 1;
- määrata komisjonile teatatud investeeringute laadi küsimuses ekspertiis, eesmärgiga näidata, et varasemat keskkonnakaitseks mõeldud sisseasetet saab kasutada ka uues tootmisrajatises;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

39 Komisjon palub Esimese Astme Kohtul:

- jätta hagi rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja hagejalt.

40 18. märtsi 2004. aasta kohtuistungil lõpus suuline menetlus lõpetati. Kuna üks koja liige ei saanud kohtuistungil osaleda tema ametiaja lõppemise tõttu 3. mail 2006, loobus seepeale Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 6 mõttes kõige noorem kohtunik Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 32 kohaselt kohtuistungil osalemast ning Esimese Astme Kohus jätkas kolmeliikmelisena, st jätkasid kohtunikud, kes on käesolevale kohtuotsusele alla kirjutanud.

Õiguslik käsitlus

- 41 Hageja esitab vaidlustatud otsuse tühistamisnõude toetuseks sisuliselt kolm väidet. Esimene väide tugineb sellele, et käesolevas asjas on eksitud selle suhtes kohaldatavate eeskirjade valikus, ning hea halduse tava rikkumisele. Teine väide tugineb asjaolule, et komisjon on eksinud teatatud abi lubamatuks tunnistamisel, mittediskrimineerimise põhimõtte rikkumisele, ümberpööratud töendamiskoormisele ja põhjenduste puudumisele. Kolmas väide tugineb asjaolule, et ekslik on komisjoni hinnang, mis puudutab kohaldatavate õigusnormidega ette nähtud abimeetmete kokkusobivuse tingimuste järginata jätmist, diskrimineerimise keelu põhimõtte rikkumisele, ümberpööratud töendamiskoormisele, põhjenduste puudumisele ning vaidlustatud otsuses toodud põhjendustes sisalduvale vastuolule.

A — Esimene väide, mis tuleneb eksimusest käesolevas asjas kohaldatavate eeskirjade valikus ning hea halduse tava rikkumisest

1. Poolte argumendid

- 42 Hageja väidab, et vaidlustatud otsus on tehtud vale õigusliku aluse baasil. Ta tuletab meelde, et koodeksi artikkel 3 sätestab erandina ST artikli 4 punktis c ette nähtud üldpõhimõttest, mille kohaselt liikmesriikide poolt antavad toetused ja abi on keelatud, et teatud tingimustel on lubatud keskkonnakaitseks mõeldud abi, mida antakse koodeksi lisa ja suuniste alusel. Hageja eristab kolme liiki investeeringuid, millest liikmesriigid võivad komisjonile teatada: esiteks üldinvesteeringud ning tootmismahu suurendamiseks mõeldud investeeringud, mis ei ole abikõlblikud, kuna need ei ole ühisturuga kokkusobivad, ning mille suhtes kohaldatakse koodeksi lisa ning suuniste punkti 3.2.1 kolmandat ja sellele järgnevaid lauseid ning punkti 3.2.3; teiseks segatüüpi investeeringud, mis on mõeldud nii tootmismahu suurendamiseks kui ka keskkonnakaitseks, mille puhul siseriiklikud ametiasutused

peavad eraldi välja tooma tootmismahu suurendamise ja keskkonnakaitsega seotud kulutusi, kuna abi võidakse anda vaid keskkonnakaitseks mõeldud investeeringutele, ning seejuures kohaldatakse koodeksi lisa; kolmandaks puhtalt keskkonnakaitseks investeringud, mis on abikõlblikud juhul, kui need vastavad suuniste punkti 3.2.1 esimeses ja teises lauses ettenähtud tingimustele, ning mille suhtes suuniste ülejäänud sätteid ja koodeksi lisa ei kohaldata.

43 Hageja täpsustab, et selline liigitamine ei tähenda seda, et Itaalia ametiasutuste poolt teatatud puhtalt keskkonnakaitseks investeringud koodeksi kohaldamisalasse ei kuuluks. Ta leiab, et koodeksi artiklis 3 on viidatud kahele aktile, nimelt koodeksi lisale ja suunistele, ning selline viitamine pole mitte kumuleeruv, vaid alternatiivne. Seega oleks loogiline asuda seisukohale, et koodeksi lisa tuleb kohaldada üldinvesteeringutele ja segatüüpi investeeringutele, samas kui puhtalt keskkonnakaitseks investeringud kuuluvad üksnes suuniste kohaldamisalasse, ning nende suhtes koodeksi lisa ei kohaldu. Hageja väidab oma mõttekäigu toetuseks, et koodeksi lisa sissejuhatavas lõigus on öeldud, et lisa sätteid kohaldatakse vaid juhudel, kui keskkonnakaitseks mõeldud abi ja üldinvesteeringutele mõeldud abi langevad kokku, ning et koodeksi lisa teise osa punktis c on öeldud, et investeeringute analüüs tuleb läbi viia suunistes ettenähtud lisatingimuste kohaselt.

44 Hageja väidab suuniste punkti 3.2.3 puhtalt keskkonnakaitseks mõeldud investeeringute suhtes mittekohaldamise toetamiseks, et ettevõtjatele uute kohustuslike eeskirjadega kohanemiseks mõeldud abi, kohustuslike eeskirjadega sätestatust rangemate meetmete võtmise soodustamiseks antava abi ja kohustuslike eeskirjade

puudumisel antava abi eristamine viidatud sättes kehtib üksnes lubatud abimäära suhtes ning see on asjakohane vaid siis, kui abile loa väljastamise taotlus on esitatud lubatud kuludest 16–30% osas. Seega, kui antava abi määra on tavapärasest 15%-lisest määrast tunduvalt madalam — käesoleval juhul oli see 7% —, ei ole punktis 3.2.3 toodud eristus asjakohane ning puudub vajadus selles sätestatud täiendava analüüsi läbiviimiseks. Seega, kuna komisjon kohaldas suuniste punkti 3.2.3 käesolevas asjas teatatud keskkonnakaitseks mõeldud abile, ajas ta segamini abi kokkusobimist käsitlevad eeskirjad, st ainult suuniste punkti 3.2.1 sätteid, abi intensiivsust puudutavate eeskirjadega.

- 45 Selle tulemusena väidab hageja, et kuna teatatud investeeringute eesmärk oli üksnes keskkonnakaitseline, oleks komisjon vaidlustatud otsuse alusena saanud kasutada vaid suuniste punkti 3.2.1 esimest ja teist lauset. Seega ei oleks vaidlustatud otsuses tulnud arvestada ei koodeksi lisa ega suuniste punkti 3.2.1 kolmandat lauset ja sellele järgnevat lauset ning punkti 3.2.3.
- 46 Hageja väidab lõpetuseks, et komisjoni otsus mitte kohaldada suuniste asjakohaseid sätteid, vaid muu hulgas koodeksi lisa, kujutab endast hea halduse tava rikkumist.
- 47 Komisjon kinnitab, et väide on alusetu. Tsiteerides käesolevas asjas kohaldatavaid õigusnorme ning eelkõige koodeksi lisa osaliselt ja valesti, moonutab hageja nende sisu. Vaidlustatud otsus tugineb lisaks nõuetekohasele õiguslikule alusele ning seega ei ole hea halduse tava rikutud.

2. *Esimese Astme Kohtu hinnang*

- 48 Käesolevas asjas on vaidlustatud otsus tehtud ST artikli 4 punkti c alusel ning arvestades koodeksi sätteid. Komisjon jõudis pärast teatatud abi hindamist koodeksi artikli 3 ning selles viidatud sätete, st koodeksi lisa ja suuniste alusel (vt vaidlustatud otsus, 22.–24. põhjendus) järeldusele, et abimeetmed ei vasta nendes kehtestatud tingimustele, mis puudutavad ESTÜ asutamislepingu alusel keskkonnakaitseks mõeldud abi lubamist. Järelikult ei ole see abi ühisturuga kokkusobiv ning seda ei ole lubatud anda (vt vaidlustatud otsus, 39. põhjendus ja artikkel 1).
- 49 Esmalt tuleb märkida, et erandina ST artikli 4 punktis c sätestatud põhimõttest, mille kohaselt on mis tahes vormis subsidiumid ja abi terasetööstusettevõtetele keelatud, ning vastavalt ST artiklile 95 määratletakse koodeksis tingimused, mille olemasolul võib riigi vahenditest terasetööstusele antavat abi ühisturu nõuetekohase toimimisega kokkusobivaks pidada.
- 50 Seega abi suhtes, mida koodeks ei hõlma, kehtib ST artikli 4 punkt c (Esimese Astme Kohtu 24. oktoobri 1997. aasta otsus kohtuasjas T-239/94: EISA vs. komisjon, EKL 1997, lk II-1839, punkt 72, ja 16. detsembri 1999. aasta otsus kohtuasjas T-158/96: Acciaierie di Bolzano vs. komisjon, EKL 1999, lk II-3927, punkt 60). Samamoodi tuleb ka koodeksit tõlgendada kitsalt, kuna see kujutab endast erandit keelupõhimõttest (vt selle kohta Euroopa Kohtu 21. juuni 2001. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-280/99 P—C-282/99 P: Moccia Irme jt vs. komisjon, EKL 2001, lk I-4717, punkt 40, ja Esimese Astme Kohtu 25. septembri 1997. aasta otsus kohtuasjas T-150/95: UK Steel Association vs. komisjon, EKL 1997, lk II-1433, punkt 114).

- 51 Edasi tuleb rõhutada, et koodeksi artikkel 3 näeb ette, et terasetööstuse sektoris keskkonnanakitselisel eesmärgil antavat abi võib pidada ühisturuga kokkusobivaks „tingimusel, et on kinni peetud [...] suunistes kehtestatud eeskirjadest [...], kooskõlas ESTÜ terasesektoris kohaldamise kriteeriumidega, mis on määratletud [...] [koodeksi] lisa”.
- 52 See tähendab, et EÜ asutamislepingu raames kohaldatavaid suuniste sätteid võib ESTÜ alla kuuluva terasetööstuse sektori suhtes kohaldada juhul, kui need vastavad koodeksi lisa sätestatud kohaldamise tingimustele. Viidatud lisa pealkirjas on konkreetselt täpsustatud, et sellega määratakse kindlaks „terasetööstusele keskkonnanakitselistel eesmärkidel antavat riigiabi käsitlevate ühenduse suuniste kohaldamise kriteeriumid”. Seega pole koodeksis ette nähtud mitte suuniste sätete automaatset kohaldumist terasetööstuse valdkonnale (eespool viidatud kohtuotsus UK Steel Association vs. komisjon, punkt 100), vaid koodeksi lisa on kindlaks määratud sellise kohaldamise tingimused.
- 53 Järelikult tuleb koodeksi artikli 3 kohaselt käesolevas asjas kohaldada koodeksi lisa ning suuniste sätteid, tingimusel, et need on vastavuses koodeksi lisa määratletud ESTÜ terasetööstuse sektorile kohaldamise tingimustega.
- 54 Koodeksi lisa koosneb kahest osast. Esimene osa käsitleb abi, mille eesmärk on aidata ettevõtjatel olemasolevaid rajatisi paremini uute kohustuslike eeskirjadega kohandada. Teine osa puudutab abi, mis peaks julgustama ettevõtjaid keskkonnanakitseliseks olulist panust andma. Selles suhtes nähtub Itaalia ametiasutuste poolt esitatud abikavade teadetest, Itaalia ametiasutuste 15. veebruari 2000. aasta kirjadest ning 18. juulil 2000 algatamisotsuse kohta esitatud märkustest, et teatatud

investeeringud olid mõeldud selleks, et julgustada hagejat keskkonnakaitseks olulist panust andma ning kohustuslike eeskirjadega ettenähtust rangemaid meetmeid võtma.

- 55 Itaalia ametiasutuste poolt algatamisotsuse kohta esitatud märkused näitasid, et hagejale antav teatatud abi puudutas äriühingu tehtud investeeringuid, mille „eesmärk on parandada keskkonnakaitset olukorda võrreldes varasemaga, mis on samuti kehtivate õigusnormidega kooskõlas”.
- 56 Märkustes rõhutati ka seda, et kõrgahju ja terasetehast puudutav keskkonnakaitseks mõeldud sisseade oli välja vahetatud „sõltumata tootmisvahendite (kõrgahi ja terasetehase konverter) väljavahetamisest, kuna selle ainus eesmärk oli heitmete märkimisväärne vähendamine võrreldes kehtivate õigusnormidega, millest oli ka varem kinni peetud”.
- 57 Lisaks kinnitasid märkused ka seda, et „Lucchini o[li] otsustanud märkimisväärselt kõrgema keskkonnakaitse taseme kasuks, sõltumatult tootlikest investeeringutest, mille puhul heitmete kohta kehtivate õigusnormide täitmiseks vajalikud keskkonnakaitsetelised investeeringud ei ole nõutavad, ning seega tul[i] kõiki teatatud investeeringuid käsitleda täiendavate investeeringutena”.
- 58 Järelikult ei saa hagejale koodeksi lisa esimeses osas ettenähtud abi anda, kuna selles käsitletakse „abi, mis peaks võimaldama ettevõtjatel olemasolevaid rajatise uute kohustuslike eeskirjadega kohandada”. Samamoodi, nagu komisjon õigustatult

kinnitab — kuna kõnealuse abi eesmärk on julgustada hagejat andma olulist panust keskkonnakaitseks ning võtma kohustuslike eeskirjadega kehtestatust rangemaid meetmeid, on käesoleval juhul asjakohased suuniste punktid 3.2.1 ja 3.2.2.B, mida on koodeksi lisa teise osa abil ESTÜ terasetööstuse sektori jaoks täpsustatud ja kohandatud.

- 59 Seega toimis komisjon õigesti, kui võttis vaidlustatud otsuse vastu ST artikli 4 punkti c alusel, arvestades koodeksi artiklit 3 ning selles viidatud sätteid, st koodeksi lisa ja suuniseid.
- 60 Neil asjaoludel ei saa ühtki hageja esitatud argumenti toetada.
- 61 Esiteks, hageja väide, mille kohaselt kohaldatavad sätted varieeruvad sõltuvalt kolmest investeeringute kategooriast, millest võib teatada riigiabina, ei ole asjakohane. See väide on vastuolus koodeksi artikli 3 sõnastusega, mis näeb ette, et koodeksi lisa ja suuniseid kohaldatakse eespool toodud skeemi kohaselt kumulatiivselt, ilma et eristataks erinevaid investeeringute tüüpe. Seega ei ole võimalik, et koodeksi artiklis 3 sisalduv viide koodeksi lisale ja suunistele pole mitte kumulatiivne, vaid alternatiivne.
- 62 Teiseks, hageja kinnitusel, mille kohaselt koodeksi lisa ei kohaldata puhtalt keskkonnakaitseliste investeeringutele, puudub igasugune õiguslik alus. Nagu eespool öeldud, näeb koodeksi artikkel 3 ette, et ESTÜ terasetööstuse sektori keskkonnaabi peab olema kooskõlas nii koodeksi lisa kui suunistega. Samamoodi ei

saa hageja tsiteerida koodeksi lisa sissejuhatust, mille kohaselt „komisjon kehtestab keskkonnakaitselistel eesmärkidel antava riigiabi andmisel kõik vajalikud tingimused ja tagatised, et vältida keskkonnakaitse sildi all üldinvesteeringute suunamist uutele tehastele ja uuele sisseseadele”, et toetada sellega väidet, mille kohaselt koodeksi lisa puhtalt keskkonnakaitselistele abimeetmetele ei kohaldu. Eespool viidatud tekst paneb tegelikult komisjonile vaid kohustuse vajadusel kontrollida, kas investeering, millest on teatatud kui puhtalt keskkonnakaitselisest investeeringust, ei aita tegelikult saavutada muid eesmärke, mis on kohaldatavate sätete kohaselt keelatud. Järelikult kehtivad teatatud abimeetmete suhtes, mis kuuluvad ESTÜ asutamislepingu reguleerimisalasse, nii suunistes kui koodeksi lisa sätetatud tingimused.

- 63 Kolmandaks, igasugune õiguslik alus puudub ka hageja kinnitusel, mille kohaselt suuniste punkt 3.2.3 puhtalt keskkonnakaitselistele investeeringutele ei kohaldu. Selle punktiga nähakse ette abimeetmete kooskõla tingimused ning määratakse kindlaks maksimaalmäär, mille ulatuses seda on lubatud anda, arvestades investeeringutega taotletavat eesmärki, st uute kohustuslike eeskirjadega kohandumist (juhtum A), kohustuslike eeskirjadega ettenähtust rangemate meetmete võtmist (juhtum B) või keskkonnakaitselise kohustuslike eeskirjade puudumise korral (juhtum C). Seega ei võimalda hageja väide, et teatatud abi määr on väiksem kui juhtumi A puhul ette nähtud 15%, iseenesest veel järeldada, et kohaldada ei tule juhtumit B, mille puhul on ette nähtud 30%-line lävi. Teatatud abi tuleb siiski käsitleda abina, mille eesmärk on julgustada hagejat võtma kohustuslike eeskirjadega kehtestatust rangemaid meetmeid, ning seega tuleb neid uurida suuniste punktis 3.2.3.B sätetest lähtudes.

- 64 Eeltoodust tuleneb, nagu vaidlustatud otsuses sätetatud, et kõnealuseid abimeetmeid tuleb hinnata koodeksi artikli 3 ning selles viidatud sätete, st koodeksi lisa ja suuniste alusel.

65 Seega ei ole etteheited, mis tulenevad ebaõige õigusliku raamistiku valikust ja hea halduse tava rikkumisest, põhjendatud, ning esimene väide tuleb tervikuna tagasi lükata.

B — Teine väide, mis tuleneb komisjoni eksimusest teatatud abi lubamatuks tunnistamisel, mittediskrimineerimise põhimõtte rikkumisest, ümberpööratud tõendamiskoormisest ning põhjenduste puudumisest

1. Poolte argumendid

66 Selle väitega vaidlustab hageja vaidlustatud otsuse 25.–29., 35. ja 39. põhjenduses toodud hinnangud, mis puudutavad teatatud abimeetmete lubamatust.

67 Hageja väidab esmalt, et komisjon on eksinud, väites, et Itaalia ametiasutused ei ole tõendanud, et teatatud investeeringute eesmärk oli keskkonnakaitse tõhustamine. Komisjon on toiminud vääralt, pannes tõendamiskohustuse Itaalia ametiasutustele, kuna neil asutustel ei ole kunagi palutud esitada seesugust tõendusmaterjali, mille puudumine oli vaidlustatud otsuse tegemisel otsustava tähtsusega. Erinevalt eksperthinnangust, mille Itaalia ametiasutused esitasid komisjoni taotluse peale, ei ole komisjon Itaalia ametiasutustelt ametlikult taotlenud tõendusmaterjali selle kohta, et teatatud investeeringud olid mõeldud keskkonnakaitseks, isegi mitte pärast seda, kui Itaalia ametiasutused olid korduvalt kinnitanud, et abimeetmed on laadilt keskkonnakaitseks. Komisjon võib teha järelduse, et ametiasutused ei ole oma väiteid kinnitanud ega esitanud vajalikku teavet, mis võimaldaks komisjonil asja

hinnata, vaid juhul, kui on esitatud konkreetne taotlus selgituste ja täiendava teabe saamiseks, kuid riigi ametiasutused ei ole sellele vastanud (vt selle kohta analoogiline Euroopa Kohtu 29. septembri 1996. aasta otsus kohtuasjas C-291/94: Prantsusmaa vs. komisjon, EKL 1996, lk I-4551, punktid 36 ja 37).

68 Komisjon väidab vastu, et hageja ei arvesta koodeksi teise osa punktis a viidatud kohustust, mille kohaselt investor peab tõendama, et ta on selgelt otsustanud selliste rangemate eeskirjade kasuks, mis nõuavad täiendavaid investeeringuid. Seda kohustust õigustab asjaolu, et ESTÜ sektoris toimub keskkonnakaitseks mõeldud abi andmine eriti rangete eeskirjade alusel. Samuti, isegi kui hageja viitab õigustatult suuniste punktile 3.2.1, ei ole ta esitanud vähimatki teavet, mis näitaks, et ta peab tegema täiendavaid kulusi, mis on ulatuslikumate keskkonnakaitse eesmärkide saavutamiseks ilmtingimata vajalikud. Järelikult asub komisjon seisukohale, et hageja ja Itaalia ametiasutused on need, kes peavad tõendama, et abisaav ettevõtja otsustas selliste rangemate keskkonnakaitse eeskirjade rakendamise kasuks, mis nõuavad täiendavaid investeeringuid, et teatatud investeeringute eesmärk ei olnud seotud tootmisega, et senise keskkonnakaitse sisseseade jätkuv kasutamine oleks olnud tehniliselt võimalik, kohandades neid uute tootmisrajatistega, ning et kokkuvõtlikult olid loa saamiseks vajalikud tingimused täidetud. Komisjon viitas algatamisotsuses kõigile neile punktidele, andes seeläbi nii liikmesriigile kui hagejale võimaluse jõuda selgusele, millist tõendusmaterjali nad peaksid esitama, ilma et oleks vaja sõnaselgelt nõuda konkreetse eksperthinnangu esitamist.

69 Järgmisena mainib hageja, et komisjon on eksinud, leides, et teatatud investeeringud olid vajalikud varasema keskkonnakaitse sisseseade amortiseerumise tõttu ning seetõttu, et neid ei olnud võimalik uue tootmisrajatise kohandada. Komisjon tegi järeldused rajatiste amortiseerumise kohta ilma, et oleks seejuures objektiivsetele asjaoludele tuginenud ega arvestanud koodeksi lisa kehtestatud põhimõtet, mille kohaselt tuleb sisseseade amortiseerumise hindamisel arvestada rajatise eeldatavat

kasutusaega. Samuti ei ole komisjon arvestanud 30. septembri 1999. aasta eksperthinnangut, mille Itaalia ametiasutused olid temapoolse taotluse alusel esitanud ning mis näitas, et keskkonnakaitseline sisseseade eeldatav kasutusaeg on 25% või rohkem. Pealegi on selge, et vana keskkonnakaitselist sisseseadet oleks tehniliselt olnud võimalik kasutada uue tootmisrajatise saastetaseme juures.

- 70 Sellega seoses palub hageja Esimese Astme Kohtul vaidlustatud otsuse seaduslikkuse kontrollimise eesmärgil kohaldada uurimistoiminguid ning määrata kodukorra artiklite 65 ja 66 ning Euroopa Kohtu ESTÜ kodukorra artikli 25 kohaselt ekspertiis, mille eesmärk on tõendada, et varasemat keskkonnakaitselist sisseseadet oleks olnud võimalik kasutada ka uute tootmisrajatiste juures.
- 71 Komisjon vastab sellele argumendile, et hageja on ajanud segamini koodeksi lisa esimese osa punkti b alapunktis ii viidatud tingimuse, mis seondub olemasolevate rajatiste eeldatava kasutusajaga (vähemalt 25%), ning rajatiste vananemise, mis võib kallutada ettevõtjaid neid sõltumatult nende eeldatavast kasutusajast välja vahetama. Komisjon on käesolevas asjas võtnud arvesse 30. septembri 1999. aasta ekspert-hinnangut ega ole vaidlustanud järeldusi, mille kohaselt on rajatiste eeldatav kasutusaeg on vähemalt 25%. Vaidlustatud otsuse tegemisel pole seda tingimust mitte järgimata jäetud, vaid see tugineb asjaolule, et rajatised olid vananenud ning oleks tootmisrajatiste uuendamise käigus igal juhul välja vahetatud. Vaidlustatud otsuses ei leitud olevat usutava, et ettevõtja saaks kõik oma tootmisrajatised uute vastu välja vahetada, jätkates seejuures vana keskkonnakaitselise sisseseade kasutamist, kuna puudusid igasugused tõendid selle kohta, et see oleks tehniliselt võimalik.
- 72 Komisjon väidab seepeale, et Itaalia ametiasutuste 15. veebruari 2000. aasta kirjas on öeldud, et tootlikke investeeringuid ei tehtud mitte rajatiste amortiseerumise, vaid

nende mahajäämuse tõttu, kuna need ei vastanud enam tootmisest tulenevatele nõuetele. Pealegi nähtub 30. septembri 1999. aasta eksperthinnangust, et keskkonnakaitseliste investeeringutega asendati, täiendati või muudeti üht osa tootmisrajatistest. Hageja ei ole üheski haldus- ega kohtumenetluse staadiumis suutnud selgitada, mil moel oleks varasema keskkonnakaitselise sisseseade kasutussejätmine majanduslikult või tootmisest lähtudes loogiline, kui sellega seotud tootmisrajatised asendati uutega.

73 Komisjon leiab seoses hageja taotlusega kohaldada uurimistoiminguid, et vaidluse lahenduse jaoks ei oma see tähtsust, kuna Esimese Astme Kohus ei saa komisjoni arvamust enda omaga asendada, arvestades komisjoni ulatuslikku kaalutusõigust, ning seda arvamust muuta (Esimese Astme Kohtu neljanda koja (laiendatud koosseisus) esimehe 2. aprilli 1998. aasta määrus kohtuasjas T-86/96 R: Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt ja Hapag Lloyd vs. komisjon, EKL 1998, lk II-641, lk 74).

74 Viimase asjaoluna väidab hageja, et ka vaidlustatud otsuse 28. põhjenduses sisalduv komisjoni hinnang, mille kohaselt investeeringud ei olnud abikõlblikud, kuna ettevõtja oleks tulenevalt rajatise paiknemisest suure asustustihedusega piirkonnas pidanud rakendama uusi keskkonnaalaseid investeeringuid ning et seetõttu oluksid need investeeringud hageja tegevuse jätkamise jaoks majanduslikult seisukohast hädavajalikud, sisaldas raskeid vigu ning on diskrimineeriv.

75 Hageja väidab, et selline hinnang ei ole põhjendatud, kuna keskkonnakaitselise töö tegematajätmine ei pane talle õiguslikult kohustust tegevus lõpetada, kuna kehtivaid keskkonnakaitselisi eeskirju täidab ta ka hetkel. Pealegi tõlgendati valesi Itaalia ametiasutuste 15. veebruari 2000. aasta kirja, mis sisaldas komisjoni poolt nõutud teavet, kuna sellest kirjast ei nähtu, et teatatud investeeringute tegematajätmisel

osutuks ettevõtte koostöö Piombino keskusega võimatuks, vaid üksnes see, et keskkonnakaitseks investeringud oleksid võinud seda koostööd soodustada.

- 76 Lisaks soovib hageja teada, kas komisjoni poolt vaidlustatud otsuse 28. põhjenduses kasutatud põhimõtet on kasutatud ka muudel juhtudel. Hageja kinnitab, et komisjoni 28. oktoobri 1998. aasta otsus 2000/66/ESTÜ Itaalia poolt Acciaierie di Bolzano terasetööstusettevõtjale antava kavandatud abi kohta (EÜT 2000, L 23, lk 65) on ainus selline juhtum. Viidatud asjas lähtuti otsuse tegemisel komisjoni poolt vaidlustatud otsuse tegemisel kasutatule vastupidisest seisukohast. Järelikult on vaidlustatud otsuse tegemisel rikutud tõsiselt põhimõtet, mille kohaselt tuleb sarnaseid juhtumeid kohelda sarnaselt.
- 77 Komisjon vastab, et hageja on ajanud segamini põhimõtted, mida kohaldatakse olemasolevate rajatiste kohustuslike eeskirjadega kohandamise suhtes, ning põhimõtted, mida kohaldatakse abimeetmetele, mille eesmärk on julgustada ettevõtjaid võtma neis eeskirjades kehtestatutest rangemaid meetmeid. Käesoleval juhul uute kohustuslike eeskirjadega tegemist ei olnud ning seega tuleb otsustava asjaoluna võtta arvesse ettevõtjale avaldatud sotsiaalset survet, mis sundis teda tegema kõnealuseid investeringuid, et Piombinos edasi tegutseda. Pealegi ei saa Acciaierie di Bolzanot puudutavat otsust käesoleva juhtumiga kõrvutada, kuna viidatud asjas oli ettevõtja tõendanud, et ta „investeeris oluliselt rohkem” kui keskkonnakaitse valdkonnas kehtivate eeskirjadega ette nähtud oli.
- 78 Lisaks väidab hageja, et vaidlustatud otsust ei ole põhjendatud, kuna komisjon ei ole ära toonud ei põhjusi ega objektiivseid asjaolusid, mille alusel ta järeldas, et teatatud investeringud on seotud tootmisega, mitte keskkonnakaitsega. Nii ongi vaidlustatud otsuses piiratud sellega, et on vaidlustatud teatatud investeringute keskkonnakaitse eesmärk, mida väitsid Itaalia ametiasutused, ilma et oleks põhjendatud, miks sellega nõus ei olnud, samuti ei ole selles esitatud muid tehnilisi materjale, vaidlustamaks nende ametiasutuste poolt esitatud eksperthinnangut, mis tõendas selgelt ära teatatud abimeetmete keskkonnakaitse iseloomu. Samamoodi

ei ole vaidlustatud otsuses esitatud põhjusi, miks oleks vanad keskkonnakaitsetised rajatised tulnud igal juhul uutega asendada, ega põhjusi, miks neid seadmeid tehniliselt uute tootmisrajatistega ühildada ei oleks saanud. Samuti ei ole vaidlustatud otsuses märgitud, mis osas olid Itaalia ametiasutuste vastused ebapiisavad. Kuna komisjon on kohustatud talle liikmesriigi poolt esitatud vastuväidete ja märkuste osas seisukoha võtma, ei saanud ta talle esitatud dokumente arvesse võtmata jätta ning oli kohustatud nende osas seisukoha võtma, st kas Itaalia ametiasutuste poolt esitatud seisukohtadega nõustuma või need ametlikult tagasi lükkama (Esimese Astme Kohtu 15. juuni 2000. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97–T-607/97, T-1/98, T-3/98–T-6/98 ja T-23/98: *Alzetta jt vs. komisjon*, EKL 2000, lk II-2319, punkt 105).

- 79 Komisjon väidab, et põhjendamiskohustus ei ole absoluutne ning et ta ei ole kohustatud vastama mitte kõigile huvitatud isiku esitatud fakti- ja õigusväidetele, vaid võtma arvesse vaid kõiki antud juhtumi korral asjassepuutuvaid tegureid. Pealegi ei too põhjenduste osas tehtud viga mitte alati kaasa akti tühistamist, kui ülejäänud põhjendused on akti vastuvõtmise jaoks piisav alus (Euroopa Kohtu 20. oktoobri 1987. aasta otsus kohtuasjas 119/86: *Hispaania vs. nõukogu ja komisjon*, EKL 1987, lk 4121). Komisjon väidab, et käesolevas asjas ei saa talle süüks panna seda, et ta pole esitanud küllaldaselt materjali tõendamaks küsimusi, mis ei ole reguleeritud õigusnormidega, ega esitanud teavet, mille tõendamise kohustus on abi saaval liikmesriigil, mitte komisjonil. Igal juhul esitas ta algatamisotsuses täielikult ja üksikasjalikult kõik vastuväited ning tõi välja küsimused, mille osas Itaalia ametiasutused ning hageja pidid tõendeid esitama, kuid ei ole seda teinud.

2. *Esimese Astme Kohtu hinnang*

a) Esialgsed märkused

- 80 ESTÜ asutamislepingu alusel vastu võetud komisjoni otsuse peale esitatud tühistamisnõude osas näeb ST artikli 33 teine lause ette, et Esimese Astme Kohtu

poolt läbiviidav uurimine „ei või puudutada olukorrale antud hinnangut, mis tuleneb majanduslikest asjaoludest, millest lähtudes [otsus on tehtud], välja arvatud juhul, kui komisjoni süüdistatakse võimu kuritarvitamises või ESTÜ asutamislepingu sätete või selle kohaldamist puudutava õigusnormi ilmselges rikkumises”.

81 Komisjon on vaidlustatud otsuse punktis 24 leidnud, et käesolevat juhtu tuleb hinnata koodeksi lisa teise osa punktis a toodud tingimuste alusel, mis ühtlasi viitab ka koodeksi lisa esimese osa punkti b alapunktis ii sätestatud tingimustele. Selles suhtes tuleb meenutada, et neis sätetes sätestatud tingimused on järgmised: Esiteks, kui ette võtjad on otsustanud rajatise uute vastu välja vahetada, ei ole kõnealuste investeeringute osas reeglina keskkonnakaitselist abi ette nähtud, kui investeeringud on tehtud majanduslikel põhjustel või rajatiste vananemise tõttu. Olemasolevate rajatiste eeldatav kasutusaeg peab olema veel vähemalt 25% nende kasutamiseks planeeritud ajast tervikuna. Teiseks peab kõnealune abi julgustama ettevõtjaid andma omapoolset „olulist keskkonnakaitselist panust”. Investor võib seda panust täpsustada, näidates, et ta on selgelt otsustanud selliste rangemate eeskirjade kasuks, mis nõuavad täiendavaid investeeringuid, st et tal oleks olnud võimalik valida ka vähem kulukas variant, mis vastanuks uutele keskkonnakaitselistele eeskirjadele.

82 Lisaks on suuniste punktis 3.2.1 kehtestatud põhimõte, mille kohaselt ei ole suunistega kaetud „abi, mis on pealtnäha suunatud keskkonnakaitseliste meetmete jaoks, kuid on mõeldud tegelikult üldinvesteeringuteks”. Seega väljendab see punkt sedasama loogikat, mida koodeksi lisa kehtestatud esimene tingimuski.

83 Samuti tuleb meenutada seda, et kui komisjon otsustab algatada ametliku uurimismenetluse, siis on liikmesriik ja potentsiaalne abisaaja kohustatud tõendama, et kavandatud abiprojekt vastab asutamislepingu sätestatud eranditele, kuna

menetluse eesmärk on tagada, et komisjoni käsutuses oleksid kõik antud juhul asjassepuutuvad andmed (vt analoogiline Euroopa Kohtu 20. märtsi 1984. aasta otsus kohtuasjas 84/82: Saksamaa vs. komisjon, EKL 1984, lk 1451, punkt 13).

84 Kuigi komisjon peab ametliku menetluse algatamisel selgelt esile tooma oma kahtlused abi kokkusobivuse osas, et võimaldada liikmesriigil ja huvitatud isikutel neile võimalikult põhjalikult vastata, on siiski abi kavandaja ning teatud juhtudel ka abisaaja need, kes peavad tekkinud kahtlused hajutama ning tõendama, et investeringu puhul on täidetud tingimus, mille korral võib abi anda (vt selle kohta analoogiline Euroopa Kohtu 22. märtsi 2001. aasta otsus kohtuasjas C-17/99: Prantsusmaa vs. komisjon, EKL 2001, lk I-2481, punktid 41 ning 45–49). Seega pidid Itaalia ametiasutused ning hageja tõendama, et kõnealused investeringud olid keskkonnakaitsele abi saamiseks abikõlblikud, ning eelkõige seda, et nende eesmärk oli keskkonnakaitse, nagu suunistes ja koodeksi lisas nõutud (vt selle kohta analoogiline Euroopa Kohtu 14. septembri 1994. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-278/92–C-280/92: Hispaania vs. komisjon, EKL 1994, lk I-4103, punkt 49, ja 19. septembri 2002. aasta otsus kohtuasjas C-113/00: Hispaania vs. komisjon, EKL 2002, lk I-7601, punkt 70).

85 Komisjon on vaidlustatud otsuses leidnud, et Lucchini poolt seoses koksi- ja terasetehase ning kõrgahjuga keskkonnakaitseks tehtud investeringud ei olnud keskkonnakaitsele abi suhtes abikõlblikud, kuna need kujutasid endast tootmise jaoks vajalike investeringute eeltingimust või tagajärge ning seetõttu, et Itaalia ametiasutused ei olnud tõendanud, et nende aluseks oli ettevõtja vabatahtlik otsus keskkonnakaitse tõhustamiseks (29. põhjendus). Selleks toetub komisjon järgmistele asjaoludele: investeringud olid vajalikud seetõttu, et ettevõtja saaks tihedalt asustatud piirkonnas tegevust jätkata (28. põhjendus) ning kuna tootmisrajatise väljavahetamise põhjuseks oli selle tehniline mahajäämus, siis on raske nõustuda, et varasemat keskkonnakaitsest sisseseadet oleks olnud võimalik uues tootmisrajatistes edasi kasutada (26. ja 29. põhjendus).

b) Küsimus, mis puudutab seda, kas teatatud keskkonnakaitseliste investeeringute eesmärk oli teha võimalikuks ettevõtja tegevuse jätkamine, tulenevalt tema paiknemisest tihedalt asustatud alal

- 86 Vaidlustatud otsusest nähtub, et Itaalia ametiasutused on märkinud, et keskkonnakaitselise töhustamine oli vajalik isegi enne tootmisrajatiste ajakohastamiseks ja tootlikumaks kasutamiseks vajalike investeeringute kavandamist, kuna tehas paiknes tiheda asustusega piirkonnas. Seega oli komisjonil vaidlustatud otsuse kohaselt võimalik vaid järeldada, et „keskkonnakaitselised investeeringud olid vajalikud selleks, et ettevõtja saaks majandustegevust jätkata, seega järelikult oli nende peamine põhjus majanduslik” (28. põhjendus).
- 87 Sellegipoolest ei kohusta asjaolu, et hagejale kuuluv ettevõtte paikneb tiheda asustusega piirkonnas, tegema uusi investeeringuid „majanduslikel põhjustel”, kuna hageja oli kohustatud järgima vaid kehtivaid keskkonnakaitselisi puudutavaid eeskirju. Just sellesse konteksti tuleb paigutada Itaalia ametiasutuste poolt haldusmenetluses komisjonile väidetud, et hageja soovis võtta kehtivatest kohustuslikest eeskirjadest rangemaid meetmeid selleks, et viia „terasetööstus ja sellega seotud töökeskkond vastavusse ümbritseva sotsiaalse keskkonnaga” (esimese abiprojekti esimese teate punkti 9 esimene lõik). On selge, et Piombino tehase olemasolevate rajatiste puhul olid kehtivad kohustuslikud eeskirjad täidetud.
- 88 Seega, komisjon ei saa hageja soovist võtta kohustuslike eeskirjadega kehtestatust rangemaid meetmeid, andes ühtlasi olulise panuse keskkonnakaitselise heaks ning tulles vastu ettevõtte lähiümbruse elanikkonna soovidele, lähtudes järeldada, et „investeeringute põhjus oli igal juhul majanduslik” koodeksi lisa esimese osa punkti b alapunkti ii mõttes.

89 Järelikult, ilma et oleks vaja võtta seisukoht mittediskrimineerimise põhimõtte väidetava rikkumise osas võrreldes Acciaierie di Bolzano kohtuasjaga, tuleb järeldada, et kuna komisjon on vaidlustatud otsuse 28. põhjenduses kinnitanud, et tulenevalt tehase paiknemisest tiheda asustusega piirkonnas olid keskkonnakaitse- lised investeeringud vajalikud selleks, et hageja saaks majandustegevust jätkata, seega järelikult oli nende peamine põhjus majanduslik, siis on ta ekslikult tuginenud kriteeriumile, mis sel eesmärgil kohaldatavate tingimuste hulka ei kuulu. Seega esineb viidatud põhjenduses õigusnormi rikkumine.

c) Küsimus, mis puudutab seda, kas keskkonnakaitse lised investeeringud kujutasid endast tootmise jaoks vajalike investeeringute eeltingimust või tagajärge, Itaalia ametiasutuste esitatud tõendeid ning vähem kuluka lahenduse võimalikkust

i) Koksitahasesse tehtud investeeringud

— Küsimus, mis puudutab seda, kas koksitahasesse tehtud investeeringud kujutasid endast tootmise jaoks vajalike investeeringute eeltingimust või tagajärge

90 Esmalt tuleb meenutada, et Piombino tehase tootmisrajatiste ajakohastamise ja nende tootlikkuse tõstmiseks vajalike investeeringute programm, mis viidi ellu aastal 1997, puudutas — nagu eespool punktis 18 märgitud — esiteks malmi tootmisrajatistes kõrgahju asendamist uuega (10. põhjendus) ning teiseks olemas- olevate konverterite väljavahetamist uute vastu terasetehases (11. põhjendus). Komisjonile seoses Itaalia ametiasutuste kahe avaldusega, mis puudutasid tehasesse tehtavate tootlike investeeringute projekte, saadetud 10. detsembri 1997. aasta kirjas mainitud tootmismeetmed koksitahast ei puudutanud.

- 91 Komisjon asus algatamisotsuses seisukohale, et on kaheldav, et koksitahasega seonduvad teatatud investeeringud, st uus ökoloogilise konveierlindiga söe transportimise seade, ahjude täitmise seadmed, spetsiaalse keraamilise pitsoriga ahjusulgemisseade, uued söekambrite ukсед, täiendav elektritoiteseadе ning koksitahase 27 ahju patareidega laadimissüsteemi muudatused, muu hulgas, kujutasid endast investeeringuid, mille eesmärk oli ainuüksi keskkonnakaitseline, ega mõjutanud tootmisprotsessi (vt algatamisotsuse punkt 9, vasak tulp, kolmas lõik, teine lause). Komisjon pole tahtnud selle hinnanguga öelda, et investeeringud olid tehtud tootmisrajatise koksitahase väljavahetamiseks, kuid sellegipoolest ta kahtleb, kas keskkonnakaitsе oli nende ainus eesmärk, ning et nad tootmisprotsessi ei mõjutanud.
- 92 Esimese Astme Kohus leiab siiski, et selline mõttekäik ei ole kohaldatavat õiguslikku raamistikku arvestades asjakohane, arvestades, et kuigi koodeksi lisa keelab abi andmise investeeringutele, mis oleksid rajatise vananemise tõttu või majanduslikel põhjustel igal juhul vajalikud olnud, ei keela see lisa abi andmist selliste investeeringute osas, mis võivad tootmisprotsessile mõju avaldada. Selleks puhuks näeb koodeksi lisa ette vaid nõude, et kogu tootmiskulude vähenemise tõttu saadud kasu tuleb maha arvata. Seega, selleks et abi oleks keskkonnakaitselise abina lubatud, ei pea teatatud investeeringud olema tehtud ainult keskkonnakaitselistel eesmärkidel, välistades kõik muud eesmärgid, samuti ei pea olema nende puhul välistatud tootmisprotsessi mõjutamine. Keskkonnakaitselistel eesmärkidel tehtud investeeringuid ei või abikõlbmatuks tunnistada ainuüksi seetõttu, et need võivad tootmisele mõju avaldada.
- 93 Igal juhul tuleb märkida, et vaidlustatud otsuses sellist mõttekäiku järgitud ei ole, kuna selles on vaid nenditud, et koksitahases tehtud investeeringud — nagu Itaalia ametiasutuste poolt seoses hagejaga teatatud muudki investeeringud — kujutasid endast tootmiseks vajalike investeeringute eeltingimust või tagajärge. Selliseid põhjendusi võib selgitada algatamisotsuse sisu, kus on öeldud, et isegi kui teatatud investeeringud ei olnud otseselt uue tootmisvarustusega seotud, olid need vajalikud selleks, et tagada tootmisrajatiste ajakohastamiseks ja laiendamiseks tehtud

investeeringute kestvus või selleks, et vastata uuele tootmismahule (vt algatamisotsuse punkt 3, vasak tulp, eelviimane lõik, teine lause).

- 94 Esimese Astme Kohus on seisukohal, et vaidlustatud otsuses on ekslikult leitud, et koksitohase investeeringud oli tootmiseks vajalike investeeringute eeltingimus või tagajärg. Eespool viidatud avaldustest, mida Itaalia ametiasutused esitasid seoses Piombino tehases tehtud tootmiseks vajalike investeeringute kavadega, nähtub, et erinevalt kõrgahjust ja terasetehasest ei puudutanud tootlikud investeeringud koksitohast. Seega on vaidlustatud otsus selles osas ekslik, kuna koksitohasesse tootlikke investeeringuid ei ole paigutatud.
- 95 Lisaks tuleb märkida, et kuigi vaidlustatud otsust ja algatamisotsust tuleb tõlgendada nii, et koksitohase investeeringud kujutasid endast kõrgahju ja terasetohase tootmisrajatiste uuendamise vajalikkude eeltingimust või tagajärge, tuleb siiski nentida, et ei vaidlustatud otsuses ega algatamisotsuses ei ole esitatud ühtki selgitust, mis võiks seda hinnangut õigustada, ning et järelikult on vaidlustatud otsus ebapiisavalt põhjendatud.
- 96 Kuigi vaidlustatud otsust ja algatamisotsust tuleb tõlgendada nii, et koksitohase investeeringud kujutasid endast tootmisrajatiste üldise uuendamise vajalikkude eeltingimust või tagajärge, tuleb märkida, et Itaalia ametiasutused saatsid kogu haldusmenetluse vältel komisjonile üksikasjalikke selgitusi koksitohast puudutavate erinevate investeeringute keskkonnakaitse iseloomu kohta eelkõige osas, kuidas gaasi ja tolmu heitmed investeeringute tagajärjel vähenevad, ning et neid selgitusi arvestades ei saanud komisjon ilma ühegi põhjendusega piirduda kinnitusega, et koksitohase investeeringud kujutasid endast toomise jaoks vajalike investeeringute eeltingimust või tagajärge. Sellega seoses tuleb meenutada, et koodeksi lisa näeb ette,

et komisjon peab keskkonnakaitselistel eesmärkidel antava riigiabi uurimisel kasutama sõltumatute ekspertide abi, mis ühtlasi oleks võimaldanud komisjonil oma mõttekäiku selles küsimuses selgitada.

— Küsimus, mis puudutab Itaalia ametiasutuste esitatud tõendeid

- 97 Esimese Astme Kohus leiab ühtlasi ka seda, et vaidlustatud otsuses on ekslikult asutud seisukohale, et Itaalia ametiasutused ei ole esitanud mitte mingisuguseid tõendeid, näitamaks, et koksitahase keskkonnakaitseliste investeeringute aluseks oli ettevõtja vabatahtlik otsus keskkonnakaitselise töhustamiseks. Tegelikult nähtub paljudest Itaalia ametiasutuste poolt haldusmenetluse raames edastatud dokumentidest, et nad olid saatnud komisjonile korduvalt materjale, mis näitasid, et hageja soovis koksitahases kohaldada kohustuslike eeskirjadega ettenähtust rangemaid keskkonnakaitselisi norme, ning anda seeläbi keskkonnakaitselise heaks oluline panus.
- 98 Itaalia ametiasutuste poolt 16. märtsil ja 29. novembril 1999 esimese ja teise abikava kohta edastatud teated sisaldasid ka koksitahase investeeringute kirjeldust (vt 16. mai ja 29. novembri 1999. aasta kirjad, punkt 9), samuti kirjeldust selle kohta, kuidas oleks eelnimetatud investeeringute abil võimalik keskkonnakaitselise töhustamine (vt 16. märtsi 1999. aasta kiri, punkt 10, ja 29. novembri 1999. aasta kiri, punkt 10).
- 99 Samuti esitasid Itaalia ametiasutused vastuseks komisjoni 19. aprilli 1999. aasta sõnaselgele taotlusele edastada infot olemasolevate rajatiste keskkonnavalase saaste taseme kohta ning kavandatavate meetmete abil saavutatavate tasemete kohta võrreldes kehtivate kohustuslike eeskirjadega, nõutud teabe 29. novembri 1999. aasta

kirja lisa. Selles lisa oli ära toodud üksikasjalik tabel koksitsehase ning kõigi selle rajatise osas kavandatud investeeringute kohta, st esiteks heitmetase, mis vastab kehtivatele kohustuslikele eeskirjadele, teiseks olemasolevate rajatiste heitmetase, ning kolmandaks heitmetase, milleni sooviti teatatud investeeringute abil jõuda. Sama teave oli ära toodud ka algatamisotsuses. Viidatud tabelist nähtub esiteks see, et koksitsehase olemasolev sisseseade oli heitmete valdkonna kohustuslike eeskirjadega kooskõlas, ning teiseks see, et kavandatud meetmetega saavutatud tase oli olemasoleva sisseseade omast madalam, seega madalam ka kohustuslike eeskirjadega ettenähtud tasemetest.

100 Lisaks esitasid Itaalia ametiasutused vastuseks teisele komisjoni poolt 19. aprillil 1999 esitatud taotlusele sõltumatu ekspertiisi korraldamise kohta küsimuses, kas teatatud abi pole antud mitte sellise investeeringu osas, mis oleks rajatiste vananemise tõttu niikuinii tulnud teha, ning kas rajatise eeldatav kasutusaeg on piisavalt pikk (koodeksi lisa kohaselt vähemalt 25%) eksperthinnangu. Hinnang kinnitab, et kõnealuste rajatiste, mida teatatud abi puudutab, eeldatav kasutusaeg on veel üle 25%. Hinnang käsitleb ka kõiki kavandatud töid, eesmärgiga määratleda meetmete rakendamisele eelnev ja sellele järgnev olukord. Hinnang sisaldab üksikasjalikku kirjeldust selle kohta, milles iga meede eraldivõetuna seisneb, ning määratleb ka edusammud, milleni peaks investeeringute tulemusena jõutama.

101 Lõpuks esitasid Itaalia ametiasutused vastuseks komisjoni järgnevale, 17. jaanuari 2000. aasta taotlusele, milles paluti teatada keskkonnasaaste tasemed, milleni pidi jõutama teise abiprojekti raames koksitsehase kavandatud investeeringute tulemusena võrreldes kohustuslike eeskirjadega ning võrreldes varasemate investeeringutega, samuti igas rajatises tehtavate muudatuste laad, oma 15. veebruari 2000. aasta kirjaga nõutud teabe. Algatamisotsuses („Investeeringute mõju keskkonnale”, tabel 1) on koksitsehase osas ette nähtud erinevate investeeringute osas uuesti ära toodud esiteks heitmetase, mis vastab kehtivatele kohustuslikele eeskirjadele; teiseks heitmetase enne esimese abiprojektiga ettenähtud investeeringuid; kolmandaks

heitmetase, milleni pidi esimeses abiprojektis kavandatud investeeringute tulemusena jõutama; ning neljandaks heitmetase, milleni sooviti jõuda teises abiprojektis teatatud investeeringute tulemusena. Nimetatud tabelist nähtub, et heitmetase enne esimest abiprojekti pidi teise abiprojekti rakendamise järel olema vähenenud ligi 25% võrra.

102 Seega, ei ole komisjon ei algatamisotsuses ega vaidlustatud otsuses esitanud argumente, mis suudaks ümber lükata Itaalia ametiasutuste esitatud tõendid, milles olid koksitahase osas kavandatud investeeringute erinevad keskkonnakaitseliste tagajärjed üksikasjalikult ja arvandmete kujul ära näidatud.

103 Järelikult on vaidlustatud otsuse põhjendused ebapiisavad osas, milles sellega on eespool viidatud materjali analüüsimata öeldud, et Itaalia ametiasutused ei ole esitanud mitte mingisuguseid tõendeid näitamaks, et koksitahase keskkonnakaitseliste investeeringute aluseks on vabatahtlik otsus tõhustada keskkonnakaitset.

— Vähem kuluka lahenduse võimalus

104 Mis puudutab küsimust, kas oleks olnud võimalik valida ka vähem kulukas lahendus või kas vana keskkonnakaitselist sisseseadet oleks saanud „uue tootmisrajatise” juures edasi kasutada, siis piisab, kui märkida, et Itaalia ametiasutuste poolt komisjonile 10. detsembril 1997 teatatud tootlikud investeeringud ei puudutanud erinevalt kõrgahjust ja terasetahasest koksitahast.

105 Selliste tootlike investeeringute puudumisel ning arvestades koksitahase vana keskkonnakaitselise sisseseade eeldatavat kasutusaega, mida kinnitasid nii komisjoni taotluse alusel talle esitatud eksperthinnang kui ka Itaalia ametiasutuste poolt esitatud andmed, mis võimaldasid võrrelda keskkonnasaaste taset enne ja pärast teatatud investeeringuid, võisid need ametiasutused õigustatult kinnitada, et koksitahase keskkonnakaitseline sisseseade on jätkuvalt kasutatav ning et seega kujutasid need endast kehtivate keskkonnakaitseliste eeskirjade täitmiseks kõige soodsamat lahendust. Neil asjaoludel oli komisjon kohustatud tõendama, et vana keskkonnakaitseline sisseseade polnud enam kasutuskõlblik.

106 Järelikult on vaidlustatud otsuse põhjendused ebapiisavad osas, milles sellega on kinnitatud, et „ei ole esitatud mitte mingisuguseid tõendeid selle kohta, et vana sisseseadet oleks saanud uues tootmisrajatises jätkuvalt kasutada” (vaidlustatud otsus, 26. põhjendus) või et „raske on uskuda, et pärast seda, kui põhiline tootmisrajatis on tema tehnilise mahajäämuse tõttu välja vahetatud, saaks sellega seotud keskkonnakaitselist sisseseadet tavapärasel moel edasi kasutada” (27. põhjendus).

— Küsimus, kas koksitahase investeeringud võimaldasid keskkonnakaitse märkimisväärset tõhustamist

107 Vaidlustatud otsuses (35. põhjendus) on öeldud, et novembris 1999 teatatud teise investeeringuprojekti tulemuseks olevaid keskkonnakaitse tõhustamist tuleb võrrelda märtsis 1999 teatatud esimese projekti alusel saavutatuga, mitte aga sellega, milline oli keskkonnakaitse tase enne esimest projekti. Sellega seoses on vaidlustatud otsuses öeldus, et „Itaalia ametiasutused ei teatanud, et investeeringute teine osa on esimese osa jätk” ning et need ametiasutused ise „käsitlesid esialgse saastetasemena seda taset, milleni oli jõutud 1999. aasta märtsis teatatud investeeringutega”. Sellest

lähtudes on vaidlustatud otsuses leitud, et teise abiprojekti raames tehtud edusammud ei ole märkimisväärsed, mis annab alust järeldada, et teises abiprojektis teatatud investeeringud ei ole keskkonnaabi jaoks abikõlblikud.

108 Selline argumentatsioon on faktiliselt vale. Ebatäpne on öelda, et Itaalia ametiasutused ei teatanud, et investeeringute teine osa on esimese osa jätk, arvestades, et esimesest abiprojektist teatati esmalt 16. märtsil ja teistkordselt 29. novembril 1999 koos teise abiprojektiga. Kaks projekti on olemuslikult seotud. Õigupoolest oli nii esimese kui teise abiprojekti eesmärk söe- ja gaasitolmu heitmete kõrvaldamine. Nimetatud kaks projekti nägid tolmu kõrvaldamiseks ette uute keskkonnakaitselise sisseseade paigaldamise ahju ja kolu jaoks (esimese abiprojekti meede nr A.4 ja teise abiprojekti meede nr A.1). Lisaks oli neis kahes projektis gaasiheitmete kõrvaldamiseks ette nähtud uue keskkonnakaitselise sisseseade paigaldamine koksikodade ustele (esimese abiprojekti meetmed nr A.6–A.8 ning teise abiprojekti meetmed nr A.3–A.6).

109 Pealegi märkisid Itaalia ametiasutused oma 15. veebruari 2000. aasta kirjas vastuseks komisjoni 17. jaanuari 2000. aasta küsimustele, mis puudutasid teise abiprojekti raames koksitahasess tehtavaid investeeringuid, et „koksitahast puudutav meede, mille realiseerimine on kõnealus projektis ette nähtud, kujutab endast varem teatatud meetme (nr 145/99) jätku” ning et isegi kui otsus selle meetme rakendamiseks tehti eelnevast hiljem ja sõltumatult, on selle „eesmärk optimeerida eelmiste meetmete rakendamisel saavutatud tulemusi, vähendades puhastamatute heitmete tagajärjeks olevat saastetaset”. Samuti on Itaalia ametiasutused algatamisotsuse kohta esitatud märkustes öelnud, et „kuigi koksitahase keskkonnakaitselistest investeeringutest teatati kahes järgus, viidi need läbi ühtse programmi raames;

järelikult on tulemused heitmete piirangu mõttes, mida tuleb võrrelda varasemaga, need, milleni jõuti pärast viimase investeeringu tegemist” (18. juuli 2000. aasta kiri).

- 110 Lisaks ei saa vaidlustatud otsuses väita, et Itaalia ametiasutused käsitlesid esialgse saastetasemena taset, mis saavutati 1999. aasta märtsis teatatud investeeringute tulemusena, arvestamata asjaolu, et seda tehes edastasid Itaalia ametiasutused komisjonile üksnes tema poolt nõutud andmed. Itaalia ametiasutused edastasid vastuseks komisjoni poolt tema 17. jaanuari 2000. aasta kirjas esitatud küsimustele oma 15. veebruari 2000. aasta kirjaga tabeli, kus olid üksikasjalikult ära toodud kohustuslike eeskirjadega ette nähtud heitmetase ning tasemed, milleni jõuti vastavalt esimese ja teise projekti tulemusena.
- 111 Järelikult on vaidlustatud otsuse tegemisel rikutud põhjendamiskohustust osas, milles selles on piirdutud väitega, et teise abiprojekti investeeringute tulemusena saavutatud keskkonnaseisundi paranemise taset tuleb võrrelda esimese projekti järgse olukorraga ning esimesele projektile eelnenud olukorraga, ilma et oleks märgitud põhjusi, miks komisjon ei nõustu Itaalia ametiasutuste poolt haldusmenetluses esitatud andmetega.

— Koksitahast puudutav järeldus

- 112 Eeltoodust järeldub, et osas, mis käsitleb Itaalia ametiasutuste poolt teatatud investeeringuid, mis puudutasid koksitahast, on vaidlustatud otsusega seoses eksitud järgnevas.
- 113 Esiteks on koksitahast puudutavas osas vale väide, mille kohaselt kujutasid keskkonnakaitseks tehtud investeeringud endast tootmiseks vajalike investeeringute

eelingimust või tagajärge, kuna Itaalia ametiasutused ei olnud koksitehasega seondvalt tootlikke investeeringuid maininud, ning ühtlasi on see väide ebapiisavalt põhjendatud ST artikli 15 mõttes, kuna vaidlustatud otsusest ei nähtu, arvestades Itaalia ametiasutuste selgitusi, mil moel oleksid koksitehast puudutavad investeeringud saanud olla kõrgahju ja terasetehase tootmisrajatiste uuendamise eelingimuseks või tagajärjeks, või siis tootmiseks üldiselt vajalike investeeringute eelingimuseks või tagajärjeks.

- 114 Teiseks — väide, mille kohaselt Itaalia ametiasutused ei ole esitanud mitte mingisuguseid tõendeid, näitamaks, et koksitehase keskkonkakaitsete investeeringute aluseks oli vabatahtlik otsus keskkonkakaitse tõhustamiseks, ei ole piisavalt põhjendatud, arvestades ST artiklit 15, kuna vaidlustatud otsuses ei ole uuritud Itaalia ametiasutuste poolt haldusmenetluses selle kohta esitatud materjali.
- 115 Kolmandaks — väited, mille kohaselt „ei ole esitatud mingisuguseid tõendeid selle kohta, et vana sisseseadet oleks saanud uues tootmisrajatises jätkuvalt kasutada” ning „raske on uskuda, et pärast seda, kui põhiline tootmisrajatis on tema tehnilise mahajäämuse tõttu välja vahetatud, saaks sellega seotud keskkonkakaitset sisseseadet tavapärasel moel edasi kasutada” on ebapiisavalt põhjendatud, arvestades ST artiklit 15, kuna vaidlustatud otsuses ei ole ära toodud põhjusi, millest lähtudes tuleb Itaalia ametiasutuste poolt haldusmenetluses edastatud materjal jätta arvesse võtmata.
- 116 Neljandaks ja lõpetuseks — väide, mille kohaselt tuleb keskkonnaseisundi paranemist, milleni jõuti teise abiprojektiga hõlmatud investeeringute tulemusena osas, mis puudutas koksitehast, võrrelda esimese projekti järgse olukorraga ning esimesele projektile eelnenud olukorraga, on ekslik, kuna komisjon ei ole ära

märkinud põhjusi, millest lähtudes ta on Itaalia ametiasutuste poolt haldusmenetluses selle kohta esitatud teabe jätnud arvesse võtmata.

ii) Kõrgahju ja terasetehase osas tehtud investeeringud

- 117 Mis puudutab investeeringuid, millest Itaalia ametiasutused teatasid seoses kõrgahju ja terasetehasega, siis nendega seondult ei saa nõustuda hageja väitega, mille kohaselt komisjon on ekslikult kinnitanud, et Itaalia ametiasutused ei ole esitanud tõendeid selle kohta, et need investeeringud olid tehtud ettevõtja vabatahtliku otsuse alusel tõhustada keskkonnakaitset.
- 118 Erinevalt koksithest puudutavatest investeeringutest, mis ei puudutanud uusi tootmisrajatise, oli ilmtingimata vajalik ära näidata, et kõrgahju ja terasetehase keskkonnakaitse sisseade heaks tehtud investeeringute tegelik põhjus ei olnud majanduslik, kuna neis rajatistes muudeti tootmisvarustust.
- 119 Tõsi on see, et nagu koksitehasegi puhul, esitasid Itaalia ametiasutused komisjonile materjali, mis näitas, et uus keskkonnakaitse sisseade kõrgahjus ja terasetehases tõhustas keskkonnakaitset. Itaalia ametiasutuste poolt 16. märtsil ja 29. novembril 1999 edastatud teates esimese abiprojekti kohta oli kirjeldatud ka neisse kahte rajatisse kavandatud investeeringuid ning edusamme, milleni võidakse seeläbi jõuda. Samuti esitasid Itaalia ametiasutused vastuseks komisjoni 19. aprilli 1999. aasta taotlusele, mis puudutas olemasolevate rajatiste keskkonnasaaste taset ning kavandatud meetmete tulemusena saavutatavat taset võrreldes kehtivate normidega, oma 29. novembri 1999. aasta kirjas kaks tabelit, milles oli üksikasjalikult

esitatud nõutav teave vastavalt kõrgahju ja terasetehase kohta. Nendest tabelitest nähtub, et neis kahes rajatistes kasutatav sisseseade vastas ka kohustuslike eeskirjadega heitmetasemete osas kehtestatud ning et meetmete tulemusena saavutatud tase oli eelnevast madalam. Lisaks uuriti Itaalia ametiasutuste esitatud eksperthinnangus ka kõrgahju ja terasetehast puudutavaid investeeringuid, eesmärgiga teha kindlaks meetmete rakendamisele eelnev ja järgnev olukord, ning määrati täpselt kindlaks see, kuhu pidi neis kahes rajatises kavandatud investeeringute tulemusena jõutama.

- 120 Sellegipoolest, kuigi on tõsi, et viidatud materjal tõendas hageja tahet kohaldada rangemaid keskkonnakaitselisi meetmeid ning anda seeläbi keskkonnakaitse heaks märkimisväärne panus, ei ole Itaalia ametiasutused tõendanud, et investeeringud, millest teatati seoses kõrgahju ja terasetehasega, olid tehtud ettevõtja vabatahtliku otsuse alusel tõhustada keskkonnakaitset ning et nende tegelikud põhjused ei olnud majanduslikud.
- 121 Komisjon on algatamisotsuses selgelt väljendanud kahtlusi küsimuses, kas nende kahe rajatise osas tehtud investeeringute põhjused on keskkonnakaitselikud või majanduslikud, ning et Itaalia ametiasutused pole selle kohta tõendeid esitanud.
- 122 Nii väideti selles otsuses esmalt seda, et on vaja teada põhjust, miks investor otsustas neid investeeringuid teha, arvestades, et teraseabikoodeksi lisa välistab abi andmise majanduslikel põhjustel tehtud investeeringute osas. Edasi väideti otsuses, et esitatud teabe esmase uurimise tulemusena võib järeldada, et investeeringud olid tehtud eeskätt majanduslikel põhjustel.

123 Algamisotsuses rõhutati ka seda, et Itaalia ametiasutused ei ole tõendanud, et investeeringud on tehtud keskkonnakaitselistel, mitte majanduslikel põhjustel. Samuti väideti, et Itaalia ametiasutused ei ole tõendanud, et investor oli sissestade või rajatiste vahetamise ajal selgelt otsustanud selliste rangemate eeskirjade kasuks, mis nõuavad täiendavaid investeeringuid, mis tähendab, et tal oleks olnud võimalik valida ka eeskirjadele vastav vähem kulukas lahendus.

124 Itaalia ametiasutused vastasid algamisotsuses väljendatud etteheidetele 18. juuli 2000. aasta kirjaga, kus nad kordasid taas kord üksnes seda, et seoses kõrgahju ja terasetehasega teatatud investeeringute eesmärk on keskkonnakaitseline, mitte majanduslik, ilma et oleks selle väite kinnituseks täiendavaid selgitusi või tõendeid esitanud.

125 Itaalia ametiasutused väitsid, et „eespool toodust nähtub selgelt, et teatatud keskkonnakaitseliste investeeringute kava eesmärk oli keskkonnakaitselise märkimisväärtuse tõhustamine, mis ei seostu tootlike investeeringutega [...]” ning „eespool toodust nähtub selgelt, et Lucchini on otsustanud märkimisväärselt kõrgema keskkonnakaitselise taseme kasuks, sõltumata tootlikest investeeringutest, mille puhul heitmete kohta kehtivate õigusnormide täitmiseks vajalikud keskkonnakaitselised investeeringud ei ole nõutavad, ning seega tuleb kõiki teatatud investeeringuid käsitleda täiendavate investeeringutena”.

126 Neile vastustele ei olnud lisatud täiendavaid andmeid, mis oleksid võinud näidata, et ka vähem kulukas lahendus oleks olnud võimalik, ning et selle tulemusena oli

ettevõtja selgelt otsustanud kohaldada selliseid rangemaid eeskirju, mis nõuaksid täiendavaid investeeringuid. Neil asjaoludel ei ole sellised väited piisavad, et lükata ümber komisjoni poolt algatamisotsuses väljendatud kahtlused, mille kohaselt oli kõnealuse kahe rajatise osas teatatud investeeringute eesmärk majanduslik, mitte keskkonnakaitsealine.

127 Mis puudutab seda, kas olemasolevat keskkonnakaitsealist sisseseadet oleks saanud uues tootmisrajatises edasi kasutada või mitte, siis vaidlustatud otsuses on öeldud, et Itaalia ametiasutused ei ole esitanud mitte mingisuguseid tõendeid, toetamaks väidet, et vana keskkonnakaitsealist sisseseadet oleks saanud uues tootmisrajatises jätkuvalt kasutada, kuna sisseseade polnud vananenud, ning et selle kasutamisel uues tootmisrajatises oleks see võimaldanud keskkonnakaitsealistest normidest kinni pidada. (25. ja 26. põhjendus).

128 Samuti on vaidlustatud otsuses öeldud, et esiteks on see Itaalia ametiasutuste kinnitus vähe usutav seetõttu, et rajatiste vanust arvestades — need pärinesid aastast 1971 ja 1978 — on raske nõustuda, et seda keskkonnakaitsealist sisseseadet oleks saanud paralleelselt uues tootmisrajatises kasutada; teiseks kinnitab ekspert hinnang, et keskkonnakaitsealise sisseseade kasutusaeg on sama mis selle tehase kasutusaeg, mille osaks see sisseseade on, ning et arvestades vajadust tootmisrajatiste nende mahajäämuse tõttu uute vastu välja vahetada, on raske nõustuda, et nendega seotud keskkonnakaitsealisi rajatise oleks saanud edaspidi jätkuvalt kasutada (27. põhjendus).

129 Kui kõrgahju ja terasetehase vana keskkonnakaitsealine sisseseade oleks olnud uutes tootmisrajatistes kasutatav ning kui selle kasutamisel oleks kehtivate eeskirjade

täitmine olnud võimalik, saanuks teatatud investeeringute aluseks olla ettevõtja vabatahtlik otsus tõhustada keskkonnakaitset, kuna tegemist oli täiendavate investeeringutega, mis võimaldasid kohaldada neist kehtivatest eeskirjadest — millele vana sisseseade niigi vastas — rangemaid norme. Siiski tuleb nentida, et Itaalia ametiasutused ei ole tõendanud, et kõrgahju ja terasetehase vana keskkonnakaitsealine sisseseade oleks olnud koos uute tootmisrajatistega jätkuvalt kasutatav. Neil asjaoludel ei pea komisjon selles küsimuses täiendavaid põhjuseid esitama.

- 130 Lõpuks, mis puudutab hageja vastuväidet, et komisjon ei ole piisavalt põhjendanud hinnangut, mille kohaselt kõrgahju ja terasetehasega seonduvad teatatud investeeringud ei ole abikõlblikud, siis EÜ artiklit 253 puudutavast kohtupraktikast, mis kehtib ühtlasi ST artikli 15 osas, tuleneb, et viimati nimetatud sättega ette nähtud põhjendused peavad vastama kõnealuse akti iseloomule ning neist peab selgelt ja ühemõtteliselt nähtuma akti vastu võtnud institutsiooni arutluskäik, mis võimaldaks huvitatud isikutel teada võetud meetme põhjendusi ning ühenduse kohtul teostada kontrolli. Põhjendustes ei pea olema ära toodud kõik asjassepuutuvad faktilised ja õiguslikud asjaolud, kuna seda, kas akti põhjendused vastavad ST artikli 15 nõuetele, ei tule hinnata mitte ainult akti sõnastuse alusel, vaid lähtudes ka kontekstist ning kõnealust küsimust reguleerivatest õigusnormidest tervikuna (vt analoogiline Euroopa Kohtu 2. aprilli 1998. aasta otsus kohtuasjas C-367/95 P: komisjon vs. Sytraval ja Brink's France, EKL 1998, lk I-1719, punkt 63, ja 11. septembri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-197/99 P: Belgia vs. komisjon, EKL 2003, lk I-8461, punkt 72).

- 131 Algamisotsuse eespool viidatud sisust nähtub, et komisjon oli selgelt esile toonud kahtlused, mis puudutasid kõrgahju ja terasetehasesse paigutatud investeeringuid. Kuna Itaalia ametiasutused selgitusi ei esitanud, siis on vaidlustatud otsuses õigustatult järeldatud, et Itaalia ametiasutused ei ole tõendanud, et kõrgahju ja terasetehasega seonduvad investeeringud olid tehtud keskkonnakaitsealistel eesmär-

kidel. Kuna tõendamiskohustus oli Itaalia, võidi vaidlustatud otsuses piirduda konstateeringuga, et selgitusi ei ole esitatud.

132 Seega ei ole põhjendatud etteheide, mille kohaselt vaidlustatud otsus ei ole piisavalt põhjendatud osas, kus komisjon on andnud hinnangu, et kõrgahju ja terasetehase osas teatatud investeeringud ei ole abikõlblikud.

133 Järelikult ei ole seoses vaidlustatud otsusega tehtud viga osas, kus selles on öeldud, et Itaalia ametiasutused ei ole tõendeid, mis kinnitaks väidet, et kõrgahju ja terasetehase keskkonnakaitsete sisseehitadesse tehtud investeeringute aluseks oli hageja vabatahtlik otsus tõhustada keskkonnakaitset, ning kus selles on järeldatud, et sellest tulenevalt pole teatatud abimeetmed abikõlblikud.

d) Järeldused teise väite kohta

134 Eeltoodust tuleneb, et mis puudutab kõrgahju ja terasetehase osas tehtud keskkonnakaitsete investeeringuid, siis on asjaolu, et Itaalia ametiasutused ei ole tõendanud, et abisaaja ettevõtja tugines vabatahtlikule otsusele tõhustada keskkonnakaitset, piisav selleks, et õigustada vaidlustatud otsuses sõnastatud järeldust, mille kohaselt seoses nende kahe rajatisega teatatud investeeringud ei ole keskkonna-

kaitseks mõeldud abina abikõlblikud, ning seda vaatamata asjaolule, et vaidlustatud otsuses on ekslikult väidetud, et nimetatud investeeringud olid vajalikud tulenevalt tehase paiknemisest tiheda asutusega piirkonnas.

¹³⁵ Seevastu osas, mis puudutab koksitehasega seotud keskkonnakaitselisi investeeringuid, ei ole vaidlustatud otsus piisavalt põhjendatud ning on seetõttu osaliselt vigane.

¹³⁶ Siit järeldub, et teine väide on põhjendatud osas, mis puudutab koksitehast, kuid tuleb tagasi lükata osas, mis puudutab kõrgahju ja terasetehast.

C — Kolmas väide, mille kohaselt on ekslik komisjoni hinnang, mis puudutab kohaldatavate õigusnormidega ettenähtud abimeetmete kokkusobivuse tingimuste mittejärgimist, rikutud on mittediskrimineerimise põhimõtet, tõendamiskoormis on ümber pööratud, põhjendused on ebapiisavad ning vaidlustatud otsuse põhjendused on vasturääkivad

¹³⁷ Hageja vaidlustab kolmanda väitega vaidlustatud otsuse 30.–32. põhjenduses esitatud ning 39. põhjenduse kolmandas lauses korratud hinnangute põhjendatuse ja adekvaatsuse, väites, et nende puhul on tehtud viga faktiliste asjaolude hindamisel, tõendamiskoormis on olnud valel poolel, rikutud on mittediskrimineerimise põhimõtet, põhjendused on ebapiisavad ning üksteisele vasturääkivad.

138 Esimese Astme Kohus märgib selles suhtes, et vaidlustatud otsuse 39. põhjenduses on väljendatud seisukohta, et abimeetmed, millest Itaalia ametiasutused teatasid, ei vasta asjakohastes õigusnormides sätestatud tingimustele esiteks seetõttu, et „teatud kulutused ei hõlma mitte üksnes keskkonnakaitse tõhustamiseks vajalikke lisakulutusi” ning teiseks „kulutuste tegemise tulemusena saadud kasu ei ole maha arvatud”. Samuti on komisjon 32. põhjenduses märkinud, et „Itaalia ametiasutuste teatud investeerimiskulud ei hõlma ainult eranditult keskkonnakaitsega seonduvaid kulutusi” ning „tootmise kasutatava sisseseade maksumust ei ole proportsionaalselt maha arvatud”. Viimati nimetatud hinnang tugineb vaidlustatud otsuse 30. ja 31. põhjendusele, kus komisjon vastab Itaalia ametiasutuste poolt algatamisotsuse kohta esitatud märkustes esitatud argumentidele.

139 Seega, kuna Esimese Astme Kohus lükkas tagasi hageja argumendid, milles taotleli vaidlustatud otsuse tühistamist osas, mis puudutab kõrgahju ja terasetehasega seonduvaid abimeetmeid, ei ole asjakohased ka etteheited, mida hageja esitas kolmanda väite raames seoses nimetatud kahe rajatisega. Vaidlustatud otsuse 25.–29. põhjenduses toodud komisjoni järeldus, mis puudutab kõrgahju ja terasetehasega seotud investeeringute kõlbmatust keskkonnaabina, on piisav selleks, et järeldada hagi põhjendamatus neid kahte rajatist puudutavas osas, ilma et oleks vaja uurida kolmanda väite raames esitatud argumentide põhjendatust.

140 Seevastu koksitehasega seonduvate abimeetmete osas asus Esimese Astme Kohus seisukohale, et teine väide on põhjendatud, kuna vaidlustatud otsus oli teatud punktides ekslik ning mõningates muudes küsimustes ebapiisavalt põhjendatud. Neil asjaoludel leiab Esimese Astme Kohus, et komisjon ei saa vaidlustatud otsuses esitatud ja teise väite raames analüüsitud põhjendustele tuginedes nõuetekohastel

alustel väita, et Itaalia ametiasutuste poolt teatatud keskkonnakaitselised investeeringud ei ole koksithest puudutavas osas keskkonnaabina abikõlblikud.

141 Neil asjaoludel ei saa Esimese Astme Kohus uurida ei kolmanda väite sisu ega seda, kas Itaalia ametiasutuse olid õigesti eristanud tootlike investeeringutega ja keskkonnakaitseliste investeeringutega seotud kulutusi. Kulutusi saab eristada alles pärast seda, kui komisjon on analüüsinud koksithest osas tehtud investeeringute abikõlblikkust, arvestades Esimese Astme Kohtu poolt käesolevas kohtuotsuses esitatud järeldusi, ning kui komisjon on punktis 107 ja sellele järgnevates punktides toodud arvestades teinud kindlaks selle, kas kõnealused abimeetmed võimaldasid keskkonnakaitsset märkimisväärselt tõhustada või mitte.

142 Selle tulemusena on Esimese Astme Kohus seisukohal, et selleks, et võimaldada pooltel teise väitega taotletud tühistamise tagajärgi rakendada ning alustada menetlust uuesti sealt, kus seda rikuti, st koksithestega seotud keskkonnakaitseliste investeeringute analüüsi etapist, ei ole vaja uurida neid poolte argumente, mis esitati kolmanda väite raames, st mis puudutas tootmise heaks ja keskkonnakaitselise heaks tehtud kulutuste eristamist, millega eeldatakse, et kõnealuse abi tegelik eesmärk on keskkonnakaitseline koodeksi lisa ja suuniste mõttes. Nii on komisjonil võimalik selgitada koksithest puudutavate abimeetmete abikõlblikkusega seonduvaid küsimusi ning kui see on asjakohane, siis nõuda, et Itaalia ametiasutused arvaksid maha tootmisega seotud kulutuste määra.

143 Eeltoodust tuleneb, et kolmanda väite raames esitatud argumendid ei ole kõrgahju ja terasetehase küsimuses asjakohased, kuna vaidlustatud otsuse 25.–29. põhjenduses toodud komisjoni hinnang nende kahe rajatisega seotud abimeetmete abikõlblikkuse osas on piisavalt põhjendatud selleks, et tõendada vaidlustatud otsuse seaduslikkust

selles küsimuses, ning et puudub vajadus uurida kolmandat väidet seoses koksitahasega, arvestades Esimese Astme Kohtu poolt teise väite alusel tehtud tühistamisotsuse mõju viidatud rajatisega seotud abimeetmete uurimise menetlusele.

D — Vaidlustatud otsuse põhjendused osas, mis puudutab ühisturuga kokkusobimatuks tunnistatud abi summat

¹⁴⁴ Tuleb tõdeda, et põhjendamata jätmine või ebapiisav põhjendamine kujutab endast olulist menetlusnormi rikkumist ST artikli 33 tähenduses ning avaliku korra rikkumist, millele ühenduse kohus peab omaalgatuslikult tähelepanu juhtima (vt analoogiline Euroopa Kohtu 20. veebruari 1997. aasta otsus kohtuasjas C-166/95 P: komisjon *vs.* Daffix, EKL 1997, lk I-983, punkt 24; eespool viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Systraval ja Brink's France, punkt 67; Esimese Astme Kohtu 21. märtsi 2001. aasta otsus kohtuasjas T-206/99: Métropole télévision *vs.* komisjon, EKL 2001, lk II-1057, punkt 43, ja 22. juuni 2005. aasta otsus kohtuasjas T-102/03: CIS *vs.* komisjon, EKL 2005, lk II-2357, punkt 46).

¹⁴⁵ Samuti tuleb meeles pidada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab institutsioon ja otsuse andja üksikisiku kahjuks tehtud otsuses põhjendama oma kaalutlusi selgelt ja ühemõtteliselt viisil, mis võimaldab huvitatud isikutel tutvuda võetud meetmete õigustusega ning pädeval kohtul teostada selle üle kontrolli (vt eespool viidatud analoogilised kohtuotsused komisjon *vs.* Systraval ja Brink's France, punkt 63; Métropole télévision *vs.* komisjon, punkt 44, ja CIS *vs.* komisjon, punkt 47).

¹⁴⁶ Vaidlustatud otsuse 39. põhjenduses on öeldud, et „Lucchini [...]le koksitahase, terasetahase ja kõrgahju jaoks antav teatatud abi kogusummas 13,5 miljardit Itaalia

liiri ei ole keskkonnaabina abikõlblik, kuna Itaalia ametiasutused ei ole tõendanud, et investeringute põhjused ei olnud majanduslikud”. Selline järeldus tuleneb vaidlustatud otsuse 29. põhjendusest, kus komisjon märgib, et „koksitahase, terasetahase ja kõrgahjuga seotud investeringute peamiste põhjustega seoses [leiab ta], et Itaalia ametiasutused ei ole vastavalt [koodeksi] lisas ettenähtule tõendanud, et ettevõtja on selgesõnaliselt otsustanud investeerida keskkonnakaitselistel põhjustel”.

¹⁴⁷ Siiski nähtub algatamisotsusest (punkt pealkirjaga „Abi kirjeldus”) ning vaidlustatud otsuse 6. põhjendusest, et hageja tehtud investeringud, millest on teatatud kui keskkonnakaitselistest abimeetmetest kogusummas 190,9 miljardit Itaalia liiri, mille osas taotleti 13,5 miljardi Itaalia liiri surust abi (abimäär 7%), puudutab nelja alljärgnevat rajatist: koksitahast, terasetahast, kõrgahju ning veevarustus- ja kanalisatsioonisüsteemi.

¹⁴⁸ Seega, kuna vaidlustatud otsuse 29. ja 39. põhjenduses veevarustus- ja kanalisatsioonisüsteemile viidatud ei ole ning mitte miski vaidlustatud otsuses ei näita, mil moel on sellele rajatisele mõeldud riigiabi ühisturuga kokkusobimatu, siis tuleb asuda seisukohale, et vaidlustatud otsus on ST artikli 15 mõttes ebapiisavalt põhjendatud osas, mis puudutab otsuse artiklis 1 ühisturuga kokkusobimatuks tunnustatud abi summat.

¹⁴⁹ Algatamisotsusest nähtub (punkt pealkirjaga „Abi kirjeldus”), et veevarustus- ja kanalisatsioonisüsteemile vastavate investeringute summa oli 19,7 miljardit Itaalia liiri ning et järelikult taotleti sellele rajatisele abi summas 1,38 miljardit Itaalia liiri.

150 Järelikult tuleb vaidlustatud otsuse artikkel 1 tühistada osas, milles sellega tunnistatakse muu hulgas kokkusobimatuks hagejale antav riigiabi summas 1,38 miljardit Itaalia liiri, mis vastab veevarustus- ja kanalisatsioonisüsteemi osas teatatud investeeringutele.

E — Üldine järeldus

151 Eeltoodust tuleneb, et hagi tuleb jätta rahuldamata osas, mis puudutab kõrgahju ja terasetehase osas tehtud keskkonnakaitselisi investeeringuid.

152 Koksitehasega seotud abi puudutavas osas pidas Esimese Astme Kohus teist väidet vastuvõetavaks, seega tuleb vaidlustatud otsus tühistada osas, mis puudutab keskkonnakaitselisi investeeringuid koksitehases.

153 Samuti tuleb vaidlustatud otsus tühistada osas, mis puudutab veevarustus- ja kanalisatsioonisüsteemiga seonduvaid keskkonnakaitselisi investeeringuid, kuna mitte miski selles otsuses ei näita, mil moel on sellele rajatisele mõeldud riigiabi ühisturuga kokkusobimatu.

154 Järelikult tuleb vaidlustatud otsuse artikkel 1 tühistada osas, milles selles on muu hulgas tunnistatud kokkusobimatuks hagejale antav riigiabi summas 2,7 miljardit

Itaalia liiri, mis vastab koksitahase osas tehtud keskkonnakaitseks teatatud investeeringutele, ning summas 1,38 miljardit Itaalia liiri, mis vastab veevarustus- ja kanalisatsioonisüsteemi osas tehtud keskkonnakaitseks teatatud investeeringutele.

Kohtukulud

- 155 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Samas, kodukorra artikli 87 lõike 3 alusel võib Esimese Astme Kohus määrata kulude jaotuse või jätta kummagi poole kohtukulud tema enda kanda, kui osa nõudeid rahuldatakse ühe poole, osa teise poole kasuks.
- 156 Käesoleval juhul tunnistati hagi vastuvõetavaks osaliselt. Esimese Astme Kohus leiab, et käesoleval juhul on asjaoludest tulenevalt õiglane, kui kumbki pool kannab pool kohtukuludest.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (viies koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

- 1. Tühistada komisjoni 21. detsembri 2000. aasta otsuse 2001/466/ESTÜ, mis puudutab Itaalia poolt terasetööstusettevõtjatele Lucchini SpA ja**

Siderpotenza SpA kavandatud riigiabi, artikkel 1 osas, milles sellega tunnistatakse muu hulgas ühisturuga kokkusobimatuks Lucchini SpA-le antav riigiabi summas 2,7 miljardit Itaalia liiri (1,396 miljonit eurot) ning 1,38 miljardit Itaalia liiri (713 550 eurot), mis vastavad Itaalia ametiasutuste poolt vastavalt koksitihase ning veevarustus- ja kanalisatsioonisüsteemi osas tehtud keskkonnakaitselistena teatatud investeeringutele.

2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.

3. Kumbki pool kannab poole kohtukuludest.

Lindh

García-Valdecasas

Cooke

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 19. septembril 2006 Luxembourgis.

Kohtusekretär

Koja esimees

E. Coulon

P. Lindh

Sisukord

Õiguslik raamistik	II - 2881
A – Teraseabikoodeks	II - 2882
B – Keskkonnaabi suunised	II - 2884
C – Koodeksi lisa	II - 2886
Hagi aluseks olevad asjaolud	II - 2888
A – Tootlike investeeringutega seotud avaldused	II - 2889
B – Keskkonnavalaseid investeerimiskavasid puudutavad teatised	II - 2889
C – Koodeksi artikli 6 lõikes 5 ettenähtud uurimismenetluse algatamise otsus ja Itaalia ametiasutuste märkused	II - 2891
D – Vaidlustatud otsus	II - 2892
Menetlus ja poolte nõuded	II - 2893
Õiguslik käsitlus	II - 2896
A – Esimene väide, mis tuleneb eksimusest käesolevas asjas kohaldatavate eeskirjade valikus ning hea halduse tava rikkumisest	II - 2896
1. Poolte argumendid	II - 2896
2. Esimese Astme Kohtu hinnang	II - 2899
B – Teine väide, mis tuleneb komisjoni eksimusest teatatud abi lubamatuks tunnistamisel, mittediskrimineerimise põhimõtte rikkumisest, ümberpööratud töendamiskoormisest ning põhjenduste puudumisest	II - 2904
1. Poolte argumendid	II - 2904

2.	Esimese Astme Kohtu hinnang	II - 2909
	a) Esialgsed märkused	II - 2909
	b) Küsimus, mis puudutab seda, kas teatud keskkonnanakaitsete investeeringute eesmärk oli teha võimalikuks ettevõtja tegevuse jätkamine, tulenevalt tema paiknemisest tihedalt asustatud alal	II - 2912
	c) Küsimus, mis puudutab seda, kas keskkonnanakaitsete investeeringud kujutasid endast tootmise jaoks vajalike investeeringute eeltingimust või tagajärge, Itaalia ametiasutuste esitatud tõendeid ning vähem kuluka lahenduse võimalikkust	II - 2913
	i) Koksitahasesse tehtud investeeringud	II - 2913
	— Küsimus, mis puudutab seda, kas koksitahasesse tehtud investeeringud kujutasid endast tootmise jaoks vajalike investeeringute eeltingimust või tagajärge	II - 2913
	— Küsimus, mis puudutab Itaalia ametiasutuste esitatud tõendeid	II - 2916
	— Vähem kuluka lahenduse võimalus	II - 2918
	— Küsimus, kas koksitahase investeeringud võimaldasid keskkonnanakaitse märkimisväärset tõhustamist	II - 2919
	— Koksitahast puudutav järeldus	II - 2921
	ii) Kõrgahju ja terasetahase osas tehtud investeeringud	II - 2923
	d) Järeldused teise väite kohta	II - 2928
C	– Kolmas väide, mille kohaselt on ekslik komisjoni hinnang, mis puudutab kohaldatavate õigusnormidega ettenähtud abimeetmete kokkusobivuse tingimuste mittejärgimist, rikutud on mittediskrimineerimise põhimõtet, töendamiskoormis on ümber pööratud, põhjendused on ebapiisavad ning vaidlustatud otsuse põhjendused on vasturääkivad	II - 2929
D	– Vaidlustatud otsuse põhjendused osas, mis puudutab ühisturuga kokkusobimatuks tunnistatud abi summat	II - 2932
E	– Üldine järeldus	II - 2934
	Kohtukulud	II - 2935